

STAN ILLINOIS
KOMISJA PRAW CZŁOWIEKA STANU ILLINOIS

SPRAWOZDANIE
ROCZNE ZA
ROK 2020

NASZA MISJA

Komisja Praw Człowieka stanu Illinois (Illinois Human Rights Commission) (zwana dalej „Komisją” lub „IHRC”) zajmuje się promowaniem wolności od bezprawnej dyskryminacji, zgodnie z definicją zawartą w ustawie o prawach człowieka stanu Illinois (Illinois Human Rights Act) (dalej „Ustawa”), oraz zapewnianiem neutralnego forum do rozpatrywania skarg dotyczących dyskryminacji złożonych na podstawie Ustawy.

Ustawa zakazuje:

dyskryminacji w zakresie zatrudnienia, kredytów finansowych, zakwaterowania publicznego i obrotu nieruchomościami ze względu na rasę, kolor skóry, religię, płeć (w tym molestowania seksualnego), pochodzenie narodowe, przodków, stan cywilny, wiek (40 lat i więcej), status nakazu ochrony, stan cywilny, orientację seksualną (w tym tożsamość płciową), ciążę, niekorzystne zwolnienie z wojska oraz niepełnosprawność fizyczną i umysłową. Ustawa zakazuje również molestowania seksualnego w szkolnictwie, dyskryminacji ze względu na status obywatelski oraz informacje o aresztowaniach w związku z zatrudnieniem, a także dyskryminacji ze względu na status rodzinny w obrocie nieruchomościami.

Naszą główną odpowiedzialnością ...

jest dokonywanie bezstronnych ustaleń dotyczących bezprawnej dyskryminacji w rozumieniu Ustawy oraz informowanie opinii publicznej o Ustawie i Komisji.

Podstawowe wartości Komisji to zapewnienie profesjonalnej, kompetentnej, skutecznej i wydajnej obsługi każdemu, kto zwraca się do Komisji o informacje lub ma do niej sprawę.

KOMISJA PRAW CZŁOWIEKA STANU ILLINOIS

15 grudnia 2020 r.

Gubernator JB Pritzker
Członkowie Zgromadzenia Ogólnego stanu Illinois
Obywatele stanu Illinois

Działając zgodnie z prawem stanu Illinois i na rzecz przejrzystości publicznej, mam zaszczyt przedstawić sprawozdanie roczne za rok budżetowy 2020. W tegorocznym sprawozdaniu – obejmującym okres od lipca 2019 r. do czerwca 2020 r. – podkreślono zarówno nową erę w Komisji, jak i nowe sposoby prowadzenia działalności gospodarczej, które są niezbędne ze względu na poważne reformy prawa stanowego, pandemię COVID-19 oraz apele o sprawiedliwość społeczną kształtujące znaczną część roku 2020.

W lipcu 2019 r. Komisja pod kierownictwem Gubernatora JB Pritzкера przeszła z 13 komisarzy pracujących w niepełnym wymiarze godzin o różnym pochodzeniu do siedmiu (7) komisarzy pracujących w pełnym wymiarze godzin, posiadających ustawowo określone doświadczenie zawodowe. Łącznie Komisja przekroczyła ważny etap, eliminując trwające dekadę zaległości w sprawach dotyczących ponad 2000 wniosków o rewizję w sierpniu 2019 r. oraz różne złożone kwestie prawne w grudniu 2019 roku. Rozwiązanie zaległości było wysiłkiem wielu agencji, z uznaniem i podziękowaniem dla Służby Centralnego Zarządzania, IDHR oraz Departamentu Innowacji i Technologii (Department of Innovation and Technology). Wraz z zaangażowanym personelem Komisji oraz nowymi i starymi komisarzami pracowali oni nad zaległościami, utrzymując jednocześnie rygor procesu decyzyjnego i szanując prawa osób stojących przed Komisją. Wysiłki te wymagały również znacznych modyfikacji wewnętrznych procesów, zasad i personelu Komisji, które są obecnie dostosowane w taki sposób, aby służyły jako wskaźniki wczesnego ostrzegania.

Komisja zwiększyła również (i zmodernizowała) swoje wysiłki w zakresie współpracy zewnętrznej. Aby pomóc ogółowi społeczeństwa, a w szczególności reprezentowanym stronom, Komisja rozpoczęła w 2019 r. rekonstrukcję swojej strony internetowej, w tym publikację na bieżąco naszych decyzji. Aby lepiej dotrzeć do praktykujących prawników, w 2019 r. Komisja ustanowiła serię „Lunch and Learn” (która jest w toku) i zorganizowała szczyt z okazji 40. rocznicy uchwalenia Ustawy w grudniu 2019 r., dając prawnikom ze stanu Illinois możliwość uzyskania bezpłatnych punktów kształcenia ustawicznego.

Biorąc pod uwagę niezadowolenie z globalnego charakteru pandemii w 2020 r., Komisja zintensyfikowała środki sanitarne w swoich dwóch biurach; przeszła do pracy zdalnej, utrzymując jednocześnie rozłożone w czasie harmonogramy pracy w biurze; przyjęła zasady postępowania w sytuacjach awaryjnych w odniesieniu do zgłoszeń elektronicznych; oraz przeszła na wirtualne posiedzenia Komisji zgodnie z gubernatorskimi obwieszczeniami o stanie klęski żywiołowej i rozporządzeniami wykonawczymi. Tragiczna śmierć George’a Floyd’a i Breonny Taylor, a także innych Afroamerykanów, przypominała nam, że w życiu wielu ludzi ideały, na których opiera się nasz kraj, są dalekie od rzeczywistości. Jako organ quasi-sądowy Komisja codziennie orzeka w sporach na mocy Ustawy, ale te wpływowe wydarzenia roku 2020 jeszcze bardziej wzmocniły naszą determinację, aby zapewnić Komisji dostęp do bezstronnego forum sprawiedliwego rozstrzygnięcia sporów dotyczących praw obywatelskich i praw człowieka.

Niedbałością byłoby niezwrócenie przeze mnie uwagi, że śmierci sędziego Manuela „Manny” Barbosy w dniu 25 listopada 2019 r., pierwszego przewodniczącego Komisji, pioniera w dziedzinie upadłości, a także mojego kolegi komisarza, który wrócił do Komisji w 2019 roku po przejściu na emeryturę z federalnej ławy. Spośród wielu jego talentów, które prezentował w ciągu 72 lat życia, opowiadanie historii było prezentowane najczęściej. Czy to w orzecznictwie jako komisarz, a potem sędzia, czy po zaproszeniu do jego biura, aby wysłuchać jego opowieści – Manny zawsze był krasomowcą. Ustawa weszła w życie ponad 40 lat temu, a wiele z jej wczesnych wdrożeń zostało ukształtowanych przez Manny’ego. Mamy nadzieję, że w ciągu następnych czterech dekad Komisja będzie nadal tak samo zaangażowana na rzecz uczciwości, służby i partnerstwa, jak był Manny.

Z wyrazami szacunku

James A. Ferg-Cadima

Przewodniczący *w oczekiwaniu na zatwierdzenie przez Senat – Rok budżetowy 2020

KOMISJA PRAW CZŁOWIEKA STANU ILLINOIS

Ustawa została podpisana 6 grudnia 1979 roku przez Gubernatora Jamesa R. Thompsona. Stworzyła ona podzielony aparat: Departament Praw Człowieka (IDHR lub Departament) do badania zarzutów dyskryminacji oraz Komisję Praw Człowieka (IHRC lub Komisja) do rozpatrywania skarg dotyczących naruszeń praw obywatelskich w zakresie mieszkalnictwa, zatrudnienia, mieszkań publicznych, edukacji i kredytów finansowych. Oskarżenia o dyskryminację mogą być wnoszone do Departamentu przez osoby fizyczne, grupy i/lub – w pewnych okolicznościach – przez dyrektora Departamentu. Zarówno Departament, jak i skarżący mogą złożyć zażalenie w sprawie naruszenia praw obywatelskich do IHRC. Skargi takie są rozpatrywane zgodnie z art. 8A- 102 i 8B- 102 Ustawy. Ten zróżnicowany model działania, istniejący od ponad 40 lat, uczynił stan Illinois bardzo wyjątkowym, jeśli chodzi o rozwiązywanie sporów dotyczących praw obywatelskich.

IHRC utrzymuje biura w Chicago i w Springfield. W roku budżetowym 2020 w skład IHRC wchodziło siedmiu pełnoetatowych komisarzy, dyrektor wykonawczy, główny sędzia prawa administracyjnego, czterech sędziów prawa administracyjnego, główny urzędnik ds. podatkowych, radca generalny, zastępca radcy generalnego, czterech zastępców radcy generalnego oraz pracownicy wsparcia administracyjnego.

STUDIUM PRZYPADKU NR 1

DYSKRYMINACJA W ZAKWATEROWANIU PUBLICZNYM ZE WZGLĘDU NA ORIENTACJĘ SEKSUALNĄ I NIEPEŁNOSPRAWNOŚĆ

Ustawa o prawach człowieka stanu Illinois, 775 ILCS § 5/5-102

**Michael S. i Andrea E. w imieniu P.S. (osoba nieletnia)
przeciwko Okręg Szkolny #94 Komarek**

W swojej skardze karzący zarzucali pozwanemu, okręgowi szkolnemu, dyskryminację P.S., nieletniego ucznia w jednej ze szkół pozwanego, ze względu na orientację seksualną nieletniego, jako związaną z jego tożsamością płciową – męską, a także niepełnosprawnością – dysforią tożsamości płciowej. W szczególności skarżący zarzucili, że pozwany odmówił P.S. dostępu do wspólnych toalet dla chłopców w jego szkole ze względu na jego tożsamość płciową i niepełnosprawność. Skarżący zarzucali również, że pozwany nie zagwarantował P.S. odpowiednich udogodnień, odmawiając mu dostępu do szkolnych toalet dla chłopców.

P.S. po raz pierwszy rozmawiał o byciu chłopcem z Andrea E., swoją matką, pod koniec 2013 roku, kiedy miał siedem lat. W styczniu 2014 r. Andrea E. skontaktowała się z pracownikiem socjalnym szkoły. W tym czasie P.S. zaczął zewnętrznie manifestować swoją tożsamość płciową w szkole, ubierając się i

czesząc jak chłopiec, zachowując jednocześnie swoje kobiece imię i urodzeniową przynależność płciową.

Rok później, 14 stycznia 2015, r., Andrea E. zażądała, aby pozwany używał męskiego imienia P.S. wraz z odpowiadającymi mu zaimkami męskimi. Pozwany wkrótce zgodził się, wiedząc, że wcześniejszym problemem była tożsamość płciowa P.S., a nie kwestia tzw. „dress code'u” czy urojenia ucznia, czego przykładem jest opisywanie P.S. przez pracownika socjalnego jako „ucznia niezgodnego z tożsamością płciową”, a przynajmniej dwa razy kurator pozwanego wysyłał wiadomości pocztą elektroniczną do wielu pracowników na temat „naszego transpłciowego ucznia drugiej klasy”.

W dniu 11 lutego 2015 r. P.S. przekazał pracownikowi społecznemu informację o chęci korzystania z toalet dla chłopców. Z pewnym opóźnieniem pozwany zwołał posiedzenie w dniu 6 marca 2015 roku. Andrea E. i wielu administratorów uczestniczyło w posiedzeniu, na którym kurator powiedział jej, że P.S. nie będzie miał dostępu do wspólnych toalet dla chłopców. P.S. został ograniczony do toalet dla dorosłych i personelu, chyba że zostanie przydzielony do klasy z odrębną toaletą koedukacyjną. Kiedy rodzice poprosili pozwanego o ponowne rozpatrzenie prośby P.S. o korzystanie ze wspólnych toalet dla chłopców, zarówno kurator, jak

WNIOSEK O PRZEPROWADZENIE REWIZJI

Kiedy IDHR odrzuca zarzut dyskryminacji, skarżący może albo złożyć wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy w IHRC, albo złożyć zażalenie w odpowiednim sądzie okręgowym w ciągu 90 dni od wydania Zawiadomienia o odrzuceniu sprawy przez IDHR. Kiedy wniosek o ponowne rozpatrzenie będzie skutkował postanowieniem IHRC o podtrzymaniu odrzucenia sprawy przez IDHR, wówczas skarżący może odwołać się od decyzji IHRC do Sądu Apelacyjnego stanu Illinois. Kiedy IDHR wystosuje Powiadomienie o niedotrzymaniu zobowiązania wobec pozwanego w związku z zarzutem dyskryminacji, pozwany ma 30 dni na złożenie wniosku o rewizję postanowienia. Jeżeli IHRC podtrzymuje niewykonanie zobowiązania, Skarżący może zwrócić się do IHRC o zaplanowanie rozprawy odszkodowawczej przed sądzią prawa administracyjnego (ALJ) lub może wszcząć postępowanie cywilne w odpowiednim sądzie okręgowym.

SKŁADANIE SKARGI

Jeżeli IDHR znajdzie istotne dowody dyskryminacji i wyda zawiadomienie lub jeżeli IDHR nie zakończy dochodzenia w sprawie zarzutów w ciągu 365 dni, skarżący ma 30 dni na zwrócenie się do IDHR o złożenie skargi do Komisji. W przeciwnym razie, w ciągu 90 dni skarżący musi: (1) złożyć skargę na naruszenie praw obywatelskich w IHRC lub (2) wszcząć postępowanie cywilne w odpowiednim sądzie okręgowym.

Studium przypadku nr 1 – ciąg dalszy ze strony 5

i przewodniczący rady szkoły niezależnie od siebie odrzucili ich prośby. Decyzję należało rozumieć jako „ostateczną”.

W dniu 4 marca 2015 r. P.S. został formalnie zdiagnozowany przez swoich lekarzy jako osoba z dysforią płciową. Diagnoza nie zmieniła zakazu pozwanego. Żaden inny uczeń, który miał męską tożsamość płciową lub który był niepełnosprawny, nie miał zakazu korzystania z toalety dla chłopców.

ALJ William Borah wydał rekomendowane postanowienie, stwierdzające, że pozwany dyskryminował P.S. ze względu na jego orientację seksualną i niepełnosprawność oraz przyznał orzeczenie na korzyść skarżących. Po przeprowadzeniu postępowania w sprawie odszkodowania ALJ Borah zalecił Komisji: 1) przyznać skarżącym

odszkodowanie w wysokości 55 000,00 USD za szkody niematerialne; 2) nakazanie pozwanemu, aby zezwolił P.S. na korzystanie ze wspólnych toalet dla chłopców; 3) nakazanie pozwanemu, aby zaprzestął dalszych aktów bezprawnej dyskryminacji; 4) uiszczenie honorarium adwokatów skarżącego w wysokości 100 000,00 USD; oraz 5) przyznanie powodowi 3 610,00 USD z tytułu kosztów postępowania sądowego.

Pozwani nie zgłosili w tej sprawie żadnych terminowych zastrzeżeń, przez co zalecany przez ALJ Borah nakaz jest ostatecznym nakazem Komisji. Ponadto niezłożenie przez stronę pozwaną w terminie zawiadomienia o zastrzeżeniach uniemożliwiło jej odwołanie się od decyzji Komisji. Krótko mówiąc, decyzja ta jest ostateczna i stanowi prawo stanu Illinois.

POSTANOWIENIE STAŁE DOTYCZĄCE PROTOKOŁÓW WSTĘPNYCH PRZESŁUCHAŃ

Wszystkie strony wspólnie przygotowują i przedstawiają memorandum wstępne przewodniczącemu ALJ IHRC nie później niż 14 dni przed planowanym rozpoczęciem przesłuchania. Skarżący powinien przygotować pierwszy projekt i przekazać go pozwanemu co najmniej 14 dni przed upływem terminu składania skargi. Terminy te mogą zostać zmienione na polecenie przewodniczącego ALJ. Przewodniczący ALJ może odstąpić od przygotowania memorandum wstępnego przesłuchania, jeżeli jakikolwiek spór nie jest reprezentowany przez radę. Reprezentacja przez adwokata jest zdecydowanie zalecana, ale nie jest wymagana.

ROZPRAWA

Sprawa ma zostać wysłuchana przed ALJ w ciągu 30 do 90 dni po złożeniu skargi do IHRC. Przesłuchania mogą być opóźnione, aby umożliwić stronom podjęcie czynności wyjaśniających. Przesłuchania prowadzone są według tych samych procedur i reguł dowodowych, które obowiązują w sądzie okręgowym. Po przesłuchaniu ALJ wydaje Zalecane Zarządzenie i Decyzję (ROD). Jeśli żadna ze stron nie złoży sprzeciwu wobec ROD, po 30 dniach staje się on ostatecznym wyrokiem IHRC. Jeżeli którakolwiek ze stron wyrazi sprzeciw wobec ROD, mogą zostać zgłoszone zastrzeżenia, a ROD zostanie poddany rozpatrzeniu przez trzyosobowy zespół komisarzy. Panel może przyjąć, odwrócić lub zmodyfikować ROD, lub przekazać ROD z powrotem do ALJ. W przypadku przyjęcia ROD staje się on ostateczną decyzją IHRC. Ostateczna decyzja IHRC może zostać zaskarżona w Sądzie Apelacyjnym stanu Illinois.

STUDIUM PRZYPADKU NR 2 DYSKRYMINACJA ZE WZGLĘDU NA NIEPEŁNOSPRAWNOŚĆ – NIEDOSTOSOWANIE 775 ILCS §5/2-102

**Kendra Jones przeciwko Biuro szeryfa hrabstwa Cook,
Departament Więziennictwa**

Powódka pracowała jako zastępca szeryfa dla pozwanego. Powódka ma przewlekłą astmę, a pozwany był tego świadomy. Pod wpływem różnych czynników wyzwalających powódka może cierpieć na poważne ataki astmy, które mogą wystąpić z zaledwie kilkusekundowym ostrzeżeniem. Czynnikiem wyzwalającymi te ataki były środki czyszczące, pleśń, kurz i dym.

Przez pewien czas powódka pracowała bezwypadkowo w VIII Wydziale pozwanego – szpitalu Cermak Hospital. Później jednak została przeniesiona do III Wydziału, gdzie doznała ciężkiego ataku astmy. Zanim powódka została dopuszczona do powrotu do pracy, musiała przejść przez obowiązującą u pozwanego procedurę „powrotu do pracy”, która obejmowała uzyskanie oceny lekarskiej z Departamentu Kadr – Wydziału Medycznego Hrabstwa Cook. Aby uniknąć dalszych problemów, strony uzgodniły, że powódka

powróci do pracy w XI Wydziale. Miejsce to miało odpowiednią wentylację, więc powinno być bezpieczne.

Na formularzu powrotu powódki do pracy dr Lee napisał: „NALEŻY UNIKAĆ PRACY W BUDYNKU, KTÓRY WYWOŁAŁ REAKCJĘ ALLERGICZNĄ. PONOWNĄ OCENĄ W CIĄGU 6 MIESIĘCY”. [wyróżnienie oryginalne]. Po przedstawieniu formularza Rosemarie Nolan, dyrektor personalna pozwanego, odmówiła zgody na powrót powódki do pracy. Nolan powiedziała powódce, aby dr Lee zmodyfikował formularz dodając, że niepełnosprawność jest trwała. W odpowiedzi na to zarządzenie dr Lee przygotował drugi formularz Powrotu do pracy, w którym stwierdził, że stan powódki jest trwały, ale dodał również komentarz: „NALEŻY UNIKAĆ PRACY W BUDYNKU, KTÓRY WYWOŁAŁ REAKCJĘ ALLERGICZNĄ, PRACOWNIK MOŻE PRACOWAĆ W SZPITALU CERMAK. PONOWNĄ OCENĄ W CIĄGU 6 MIESIĘCY.” [wyróżnienie oryginalne].

Pomimo wcześniejszej zgody na przeniesienie powódki do XI Wydziału Nolan odmówiła pozwolenia na powrót powódki do pracy, ponieważ zinterpretowała pismo dra Lee jako nakaz przeniesienia do szpitala Cermak, a nie sugestię. Była nieugięta, twierdząc, że

PONOWNE ROZPATRZENIE SPRAWY PRZEZ SĄD

Wniosek o ponowne rozpatrzenie ostatecznego postanowienia Komisji musi zostać złożony we właściwym sądzie apelacyjnym w Illinois w terminie 35 dni od dnia doręczenia stronie, której dotyczy wniosek, kopii decyzji, której dotyczy wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy.

UGODY

Jeżeli ugodę przedkłada IDHR, wówczas Komisja za pośrednictwem panelu składającego się z trzech komisarzy decyduje o jej zatwierdzeniu lub nie. Strony mogą rozstrzygać sprawy za zgodą Komisji lub bez niej. Jeżeli jednak chcą, aby Komisja zachowała jurysdykcję w zakresie egzekwowania postanowienia, porozumienie ugodowe należy ograniczyć do formy pisemnej i przedłożyć Komisji do zatwierdzenia. Zatwierdzenie następuje w drodze zarządzenia zatwierdzającego ugodę i oddalającego sprawę.

PUBLIKACJA OPINII

Decyzje Komisji lub jej zespołów, niezależnie od tego, czy dotyczą wniosków o dokonanie rozpatrzenie czy skarg, są udostępniane na stronie internetowej Komisji i internetowym prawniczym kancelariom badawczym w ciągu 14 dni kalendarzowych po ich opublikowaniu przez Komisję. Decyzje Komisji są dostępne na stronie internetowej pod adresem www.illinois.gov/ihrc.

Studium przypadku nr 2, ciąg dalszy ze strony 7

lekarze nie mogą dyktować, gdzie będą pracować ich pacjenci, ponieważ jest to zadanie ich przełożonych.

Jako warunek powrotu Powódki do pracy Nolan zażądała usunięcia odniesienia do szpitala Cermak. Pomimo wielokrotnych próśb Powódki dr Lee odmówił zmiany orzeczenia, a Nolan odmówiła pozwolenia Powódce na powrót do pracy. Powódka została uwięziona pomiędzy odmową zmiany orzeczenia przez lekarza a odmową przyjęcia orzeczenia przez Panią Nolan. W żadnym momencie Pani Nolan nie próbowała zadzwonić do dra Lee, aby wyjaśnić tę sprawę.

ALJ William Borah przeprowadził publiczne przesłuchanie w sprawie roszczenia powódki. Ustalił on, że stanowisko Pani Nolan podważyło interaktywną dyskusję na temat umiejętności pracownika, która jest wymagana przez ustawę o prawach człowieka stanu Illinois. Do wcześniejszej ugody o przydzieleniu Skarżącego do Dystryktu 11, pani Nolan dodała warunek wstępny, którego powódka nie może spełnić, pomimo jej najlepszych starań. Czynnąc to, pani Nolan odmówiła powódce rozsądnego dostosowania do jej niepełnosprawności.

Sędzia Borah zalecił, aby powódka otrzymała 50 000,00 USD w celu zrekompensowania jej emocjonalnego niepokoju spowodowanego naruszeniem przez pozwanego ustawy o prawach człowieka. Zalecił również, aby nakazać pozwanemu zaprzestanie i powstrzymanie się od przyszłych aktów bezprawnej dyskryminacji oraz zapłacenie ponad 30 600,00 honorarium adwokata powódki. Nie było zalecenia przyznania wynagrodzenia wstecz, ponieważ skarga nie zawierała zarzutu rzeczywistego ani konstruktywnego zwolnienia. Ponieważ strony nie zgłosiły żadnych zastrzeżeń, zalecenie sędziego Bora stało się zarządzeniem Komisji.

STUDIUM PRZYPADKU NR 3 DYSKRYMINACJA W ZATRUDNIENIU ZE WZGLĘDU NA POSTRZEGANĄ NIEPEŁNOSPRAWNOŚĆ, POZYTYWNY WYNIK TESTU NA HIV; SPRAWIEDLIWY ESTOPPEL

Ustawa o prawach człowieka stanu Illinois, 775 ILCS § 5/2-101

C. H. przeciwko Kawiarnia Andersena

Powód złożył skargę przeciwko pozwanemu, lokalnej restauracji, zarzucając szykanowanie i strukturalne zwolnienie z pracy w oparciu o postrzeganą niepełnosprawność, tj. o pozytywny wynik testu na HIV.

Wśród klientów pozwanego zaczęły krążyć pogłoski, że powód ma pozytywny wynik testu na HIV. Pozwany zażądał od powoda przedstawienia dowodu negatywnego wyniku testu w celu zwalczania pogłosek, które zdaniem pozwanego miały wpływ na jego działalność. Powód przedstawił pozwanemu zaświadczenie lekarskie wskazujące negatywny wynik testu.

Pewnego dnia powód przyszedł do pracy i zauważył, że klienci śmieją się z niego. Odkrył, że pozwany zamieścił jego zaświadczenie lekarskie na ścianie, gdzie wszyscy goście mogli je zobaczyć. Powód wyszedł przed końcem swojej zmiany, zakłopotany wyśmiewaniem przez gości lokalu. Nie wrócił do pracy. Następnie w dniu 26 września 2008 r. złożył do IDHR zarzut o dyskryminację, wskazując molestowanie i strukturalne zwolnienie z pracy ze względu na postrzeganą niepełnosprawność.

Pozwany nie zgodził się na przedłużenie czasu trwania dochodzenia. Obie strony muszą wyrazić zgodę na przedłużenie czasu IDHR na zbadanie zarzutów. Jednakże 300-dniowe przedłużenie zostało wprowadzone do systemu IDHR.

Następnie IDHR wysłał powodowi pismo informujące go, że przysługujący mu 90-dniowy termin na złożenie skargi do Komisji lub do sądu okręgowego będzie trwał od 24 lipca 2010 r. do 21 października 2010 roku.

W dniu 29 lipca 2010 r. IDHR przesłał powodowi pismo informujące, że upłynął czas na przeprowadzenie dochodzenia i że może złożyć skargę. W dniu 9 sierpnia 2010 r. IDHR odkrył, że pozwany nie zgodził się na przedłużenie okresu dochodzenia. Następnie IDHR przesłał powodowi nowe pismo, w którym poinformował powoda, że jego skarga musiała zostać złożona w okresie od 27 września 2009 r. do 25 grudnia 2009 r., który już upłynął.

W dniu 17 sierpnia 2010 r. powód złożył skargę do Komisji. Przed Komisją z ALJ Michael Robinson w składzie pozwany złożył wniosek o oddalenie skargi, argumentując, że Komisja nie posiadała kompetencji, ponieważ powód nie złożył skargi w ciągu 90 dni od upływu czasu IDHR na zbadanie zarzutów. Stosując teorię sprawiedliwego estoppel, ALJ odrzucił wniosek.

Ogólnie rzecz biorąc, sprawiedliwy estoppel ma na celu uniemożliwienie pozbawienia prawa, gdy strona pozwana została wprowadzona w błąd przez drugą stronę. Ramy czasowe określone w Ustawie są jurysdykcyjne i zazwyczaj nie można stosować sprawiedliwych zasad w celu przedłużenia ram czasowych określonych w Ustawie. Wąski wyjątek od tej zasady ma zastosowanie w przypadku nieterminowego zarzutu z powodu wprowadzającego w błąd postępowania strony.

Sprawa została następnie poddana pod publiczne przesłuchanie.

continued on page 10

Studium przypadku nr 3, ciąg dalszy ze strony 9

Po przesłuchaniu publicznym ALJ wydał ROD na korzyść powoda. Odniósł się szczegółowo do kwestii sprawiedliwego estoppel. Stwierdził, że sądy apelacyjne w stanie Illinois są podzielone w kwestii tego, czy zasady sprawiedliwego estoppel powinny mieć zastosowanie do 90-dniowego ustawowego terminu składania skarg określonego w ustawie. ALJ Robinson ustalił, że w oparciu o orzecznictwo Sądu Najwyższego USA powód miał chroniony interes majątkowy w swojej skardze dotyczącej dyskryminacji. Stwierdził ponadto, że orzecznictwo przytoczone przez pozwanego na poparcie swojego stanowiska, że „sprawiedliwy estoppel” nie ma zastosowania do Ustawy, nie uwzględniało tego interesu majątkowego. ALJ Robinson uznał orzecznictwo wspierające zastosowanie sprawiedliwego estoppel w 90-dniowym terminie za bardziej przekonujące, a także sugerujące ostateczny kierunek działań sądów i stanowisko Komisji. W związku z tym ustalił, że zastosowano sprawiedliwy estoppel, zaś po rozważeniu innych czynników istotnych dla analizy sprawiedliwego estoppel stwierdził, że Komisja jest właściwym organem w sprawie skargi.

ALJ Robinson ustalił ponadto, że powód udowodnił zasadność swojej skargi przeważającą ilością dowodów. ALJ Robinson zarekomendował odszkodowanie w wysokości 1 650,00 USD wstecznego wynagrodzenia, 20 000,00 USD za emocjonalny niepokój, przywrócenie powoda na stanowisko i oczyszczenie akt osobowych powoda, a także aby pozwany zaprzestał i powstrzymał się od dalszej dyskryminacji.

Pozwany zgłosił zastrzeżenia do ROD. Zespół trzech komisarzy odmówił przeprowadzenia rewizji, czyniąc ROD ostateczną decyzją Komisji.

Pozwany złożył w terminie zawiadomienie o odwołaniu do sądu apelacyjnego w Illinois. Podstawowy argument pozwanego dotyczył

zastosowania zasady sprawiedliwego estoppel do 90-dniowego terminu złożenia skargi do Komisji. Jeżeli sąd apelacyjny zgodziłby się z pozwanym, że „sprawiedliwy estoppel” nie ma zastosowania, oznaczałoby to, że Komisja nigdy nie uzyskała jurysdykcji w sprawie skargi, a jej ostateczny nakaz zostałby uchylony.

Kwestia ta jednak nigdy nie trafiła do sądu apelacyjnego, ponieważ strona pozwana – wnosząca odwołanie – nie złożyła w terminie pisma wszczynającego postępowanie. W związku z tym sąd apelacyjny oddalił apelację z powodu braku możliwości scigania.

W związku z tym ostateczne zarządzenie Komisji w sprawie C.H. stanowi niezakłócony precedens Komisji w odniesieniu do zastosowania zasady sprawiedliwego estoppel do sytuacji, w której błąd popełniony przez IDHR powoduje, że strona pozwana zostaje wprowadzona w błąd co do tego, że zgodnie z ustawą termin złożenia skargi nie został dotrzymany.

STUDIUM PRZYPADKU NR 4

DYSKRYMINACJA ZE WZGLĘDU NA RASĘ I

niepełnosprawność w obrocie nieruchomościami –

wniosek o rewizję

Ustawa o prawach człowieka stanu Illinois, 775 ILCS §§ 5/3-102(B) & 3-102.1(B)

Carol Butcher-Brack przeciwko Twelve Oaks w: Morningside Condominium Association, Inc.

Carol Butcher-Brack, wnioskodawczyni, która jest Afroamerykanką, była najemcą lokalu mieszkaniowego w kondominium znajdującym się w Twelve Oaks w Morningside Condominiums (Morningside). Wnioskodawczyni mieszkała w kondominium z córką, która jest niepełnosprawna.

Morningside próbowało rozwiązać umowę najmu wnioskodawcy, ponieważ twierdziło, że otrzymało skargi od mieszkańców z powodu córki wnioskodawcy śpiącej w holu. Morningside twierdziło również, że wnioskodawczyni była agresywna wobec konserwatora i że nie dostarczyła zarządowi Morningside kopii swojej obecnej umowy najmu. Obowiązkiem właściciela lokalu było dostarczenie zarządowi kopii umowy najmu, którą właściciel lokalu następnie dostarczył.

Skargi mieszkańców opierały się na co najmniej dwóch przypadkach, w których córka wnioskodawcy zasnęła, siedząc na meblach w holu budynku i siedząc na fotelu przy basenie.

Wnioskodawczyni wniosła oskarżenie o dyskryminację do IDHR. Wnioskodawczyni twierdzi, że Morningside poddało ją dyskryminującym warunkom najmu z powodu rasy (powód A) oraz ze względu na jej związek z niepełnosprawną córką (powód B). IDHR oddalił zarzut braku istotnych dowodów, a wnioskodawczyni złożyła do Komisji wniosek o ponowne rozpatrzenie ustaleń IDHR.

W swojej prośbie o ponowne rozpatrzenie sprawy wnioskodawczyni argumentowała, że z protokołu wynika, że ona i jej córka cierpiały na zwiększoną historię z powodu swojej rasy i niepełnosprawności córki. Wnioskodawczyni twierdziła, że nie była traktowana tak samo, jak podobnie usytuowani mieszkańcy spoza jej klasy chronionej, którzy złożyli przeciwko niej skargę: lokatorzy ci otrzymali zawiadomienia wstępne dotyczące wypowiedzenia umowy i możliwość podjęcia działań naprawczych, natomiast jej doręczono dwa ostateczne wypowiedzenia umowy. Ponadto wnioskodawczyni przedstawiła dowody na to, że mieszkańcy składający skargi oparli je na kwestiach związanych ze sposobem, w jaki jej córka nosiła sukienkę, oraz z jej wyglądem (kiedyś miała na sobie bluzę z kapturem), a także z

faktem, że odnieśli się do niepełnosprawności jej córki. Mieszkańcy zgłaszający skargi próbowali również pozbawić możliwości obecności jej córki w miejscach wspólnych, starając się o usunięcie mebli.

We wniosku o przeprowadzenie postępowania przed Komisją IDHR jest pozwany. IDHR złożyło odpowiedź do Komisji, prosząc o podtrzymanie oddalenia zarzutów z powodu braku istotnych dowodów. IDHR argumentowało, że nie ma istotnych dowodów na istnienie związku pomiędzy działaniem (wypowiedzeniami najmu) a rasą składającej petycję lub niepełnosprawnością jej córki.

Komisja dokonuje przeglądu wniosków o dokonanie przeglądu de novo i w oparciu o przedstawione dowody podejmuje niezależną decyzję, czy istnieją istotne dowody na istnienie dyskryminacji czy też nie. „Istotne dowody” to takie, które rozsądny umysł uznaje za wystarczające do poparcia konkretnego wniosku i które składają się z czegoś więcej niż tylko z poszlaki, ale mogą być nieco mniej ważne niż wyższość dowodów.

W tej sprawie Komisja nie znalazła żadnego istotnego dowodu (powód A) na dyskryminację rasową. Komisja stwierdziła jednak, że istniały istotne dowody na poparcie zarzutów (powód B) o dyskryminację ze względu na niepełnosprawność. Komisja uznała za godne uwagi, że skargi mieszkańców, na podstawie których działało Morningside, odnosiły się do stanu psychicznego córki wnioskodawczyni w związku z jej zachowaniem. Nie było dowodów na to, że wnioskodawczyni w inny sposób naruszyła warunki dzierżawy. Komisja stwierdziła, że istnieją istotne dowody na to, że uzasadniony powód, jaki Morningside podało w odniesieniu do wydawania zawiadomień, miał charakter pretekstowy, oraz że istnieją istotne dowody na to, że działanie to było w rzeczywistości umotywowane w odpowiedzi na niepełnosprawność córki wnioskodawczyni.

W związku z tym Komisja odrzuciła odwołanie powodu B i nakazała IDHR wprowadzenie istotnych dowodów w odniesieniu do wniosku wnioskodawczyni o dyskryminację ze względu na niepełnosprawność.

STUDIUM PRZYPADKU NR 1

Straw przeciwko Rada ds. Wyborów stanu Illinois et al. Nr ALS 18-0063 Potwierdzona (1)
aplikacja IL 2020 191783-U

WNIOSEK O PONOWNE ROZPATRZENIE: DEFINICJA DOSTOSOWANIA PUBLICZNEGO

W sierpniu 2016 roku Straw złożył w Departamencie oskarżenie o dyskryminację w dostępie do mieszkań publicznych wobec Rady ds. Wyborów stanu Illinois (dalej „Rada”), twierdząc, że Rada odmówiła mu pełnego i równego korzystania z usług ze względu na jego niepełnosprawność. Straw w swoim zarzucie twierdził, że w dniu 3 listopada 2015 r. złożył dokumenty nominacji jako kandydat do kongresu w Okręgu Republikańskim i w tym czasie zapytał Radę, czy może zbierać podpisy elektroniczne przez Internet jako udogodnienie dla jego niepełnosprawności. Straw twierdził również, że poprosił o możliwość złożenia mniejszej liczby podpisów niż wymagana, aby dostać się na kartę do głosowania. Straw twierdził, że komisja odrzuciła oba te wnioski o dostosowanie, a jego nazwisko zostało usunięte z karty do głosowania.

Departament oddalił zarzut Pana Straw z powodu braku właściwości, uznając, że Rada nie jest miejscem publicznego dostosowania w rozumieniu art. 5-101(A) Ustawy. Pan Straw złożył do Komisji wniosek o ponowne rozpatrzenie wniosku. Komisja podtrzymała oddalenie przez Departament zarzutu pana Strawa z powodu braku właściwości, zgadzając się z Departamentem, że Rada nie jest miejscem publicznego dostosowania. Komisja stwierdziła ponadto, że nawet jeśli Rada podlegała ochronie przewidzianej w art. 5 Ustawy, pan Straw nie twierdził, że odmówiono mu dostępu do miejsca publicznego dostosowania, ponieważ nie ma wątpliwości, że Rada zezwoliła mu na fizyczny dostęp do obiektu oraz przyjęła i rozpatrzyła jego wniosek w ramach obowiązujących przepisów.

Pan Straw złożył odwołanie do sądu apelacyjnego w stanie Illinois w Pierwszym Dystrykcie, argumentując, że Rada zgodnie z Ustawą nie tylko kwalifikuje się jako miejsce publicznego dostosowania, ale także, że jej członkowie kwalifikują się jako „funkcjonariusze publiczni” zgodnie z art. 5-101(C) Ustawy. Sąd Pierwszego Dystryktu potwierdził zarządzenie Komisji, stosując doktrynę ejusdem generis i stwierdzając, że Rada jest organem rządowym odpowiedzialnym za administrowanie prawem, co nie jest zgodne z fizycznymi lokalizacjami wymienionymi w Ustawie jako miejsca publicznego dostosowania. Sąd Pierwszego Dystryktu stwierdził również, że Rada nie jest miejscem publicznego dostosowania, ponieważ nie jest otwarta dla wszystkich członków społeczeństwa, ale raczej istnieje w celu nadzorowania administracji prawa wyborczego w stanie Illinois dla tych, którzy spełnili określone kwalifikacje. Sąd Pierwszego Dystryktu stwierdził ponadto, iż niezależnie od tego, czy członkowie Rady kwalifikują się jako urzędnicy stanowi, ich działania nie mogą w dalszym ciągu stanowić odmowy dostępu do publicznego dostosowania, ponieważ Rada nadal nie jest miejscem publicznego dostosowania. Wreszcie Sąd Pierwszego Dystryktu potwierdził ustalenie Komisji, że niezależnie od kwestii jurysdykcyjnej, pan Straw nie twierdził, że Rada odmówiła mu skorzystania ze świadczonych przez nią usług.

STUDIUM PRZYPADKU NR 2

Wniosek o ponowne rozpatrzenie złożony przez następującą osobę: Craig Miller

ALS Nr 19-0478

WNIOSEK O PONOWNE ROZPATRZENIE: DYSKRYMINACJA W ZATRUDNIENIU I USTAWA O PROGRAMIE HUMANITARNEGO UŻYCIA MEDYCZNEJ MARIHUANY

W październiku 2018 r. pan Miller złożył w Departamencie zarzut dyskryminacji w zatrudnieniu przeciwko swojemu pracodawcy – firmie Spartan Light Metal Products, Inc. („Spartan”), twierdząc, że firma Spartan dyskryminowała go, gdy odmówił przyjęcia jego prośby o rozsądne dostosowanie w celu kontynuowania pracy podczas przyjmowania medycznej marihuany. Pan Miller wniósł również zarzut o zawieszenie i nierówne świadczenia, które nie będą tu omawiane.

Firma Spartan zatrudniła pana Millera jako technika obróbki i montażu, a stanowisko to wiązało się z konserwacją i naprawą sprzętu ciężkiego. W kwietniu 2018 r. pan Miller rozpoczął przyjmowanie syntetycznej marihuany w celach leczniczych. Firma Spartan zgodziła się na jej użycie po tym, jak lekarz pana Millera stwierdził, że syntetyczna marihuana nie zmieni jego zachowania. W czerwcu 2018 r. pan Miller otrzymał zgodę na stosowanie medycznej marihuany, zgodnie z ustawą o programie humanitarnego użycia medycznej marihuany (Illinois's Compassionate Use of Medical Cannabis Program Act) (410 ILCS 130/1 i następne). Pan Miller zaczął używać medycznej marihuany bez powiadamiania firmy Spartan.

Firma Spartan dowiedziała się o stosowaniu przez Millera marihuany medycznej poprzez losowy test na obecność narkotyków w lipcu 2018 roku. Firma Spartan wyraziła chęć umożliwienia panu Millerowi kontynuowania pracy, ale zażądała od niego dalszych informacji dotyczących stosowania przez niego medycznej marihuany i jej skutków. Firma Spartan sporządziła kwestionariusz do wypełnienia przez lekarza pana Millera. Pan Miller trzykrotnie próbował przekazać żądane informacje, a za każdym razem firma Spartan zaprzeczwała żądaniu dostosowania na podstawie podanych informacji. Firma Spartan odrzuciła wniosek po raz pierwszy, ponieważ oświadczenie lekarza nie odpowiadało w wystarczającym stopniu na pytania firmy Spartan, po raz drugi, ponieważ lekarz udzielający odpowiedzi nie posiadał licencji w stanie Illinois i w związku z tym nie mógł przepisać medycznej marihuany, a po raz trzeci, ponieważ lekarz udzielający odpowiedzi stwierdził, że medyczna marihuana nie była medycznie konieczna, aby pan Miller mógł wykonywać podstawowe funkcje swojego stanowiska. Do czasu wystosowania przez pana Millera zarzutu nie dostarczył on dokumentacji medycznej wystarczającej do spełnienia żądania firmy Spartan.

Departament oddalił zarzuty pana Millera o dostosowanie z powodu braku istotnych dowodów. We wniosku o dokonanie przeglądu przez Komisję pan Miller argumentował, że firma Spartan poddała pana Millera odmiennemu traktowaniu, wymagając od niego wypełnienia kwestionariusza, który był przeznaczony wyłącznie dla niego. Pan Miller argumentował również, że dostarczona przez niego dokumentacja medyczna jest wystarczająca, a jej odrzucenie przez firmę Spartan wyróżniało Millera w sposób dyskryminujący.

Na podstawie przedstawionego stanu faktycznego Komisja ustaliła, że firma Spartan nie działała w sposób nieuzasadniony, tworząc kwestionariusz do wypełnienia przez lekarza pana Millera, dotyczący stosowania przez niego marihuany medycznej, a następnie odrzucił wniosek pana Millera oparty na odpowiedziach na ten kwestionariusz. Ponieważ pan Miller był jedynym pracownikiem, który chciał skorzystać z marihuany medycznej, firma Spartan, zwracając się do pana Millera z prośbą o dodatkowe informacje, nie dyskryminowała go. Decyzja Komisji została dodatkowo uzasadniona faktem, że ustawa o prawach człowieka pozwala pracodawcy „zakazać nielegalnego używania narkotyków i spożywania alkoholu w miejscu pracy przez wszystkich pracowników”. 775 ILCS 5/2-104(C)(3)(a). Wreszcie ustawa o programie humanitarnego użycia medycznej marihuany stwierdza również, że „Nic w tej ustawie nie zabrania pracodawcy egzekwowania regulaminu testowania na obecność narkotyków, zerowej tolerancji lub miejsca pracy wolnego od narkotyków, pod warunkiem, że regulamin ten jest stosowany w sposób niedyskryminacyjny”. 410 ILCS 130/50(b). Biorąc pod uwagę te przepisy ustawowe oraz brak dowodów w aktach sprawy, że firma Spartan stosowała swoją politykę antynarkotykową w sposób dyskryminujący, Komisja podtrzymała decyzję Departamentu o odrzuceniu z powodu braku istotnych dowodów.

STUDIUM PRZYPADKU NR 3

Gayle Freeman przeciwko Rutledge Youth Foundation
ALS Nr 19-0396

WNIOSEK O PONOWNE ROZPATRZENIE: DISKRYMINACJA DOTYCZĄCA REJESTRU ARESZTOWANYCH

W 2018 r. pani Freeman złożyła w Departamencie zarzut, że Rutledge, agencja opieki społecznej nad dziećmi, zwolniła panią Freeman z powodu jej aresztowania. Pani Freeman została zatrudniona przez Rutledge w 2012 roku jako asystentka biura; w tym czasie poinformowała swojego przełożonego, że w 2002 roku przyznała się do przestępstwa narkotykowego. Ponieważ pani Freeman nie pracowała bezpośrednio z dziećmi, jej przełożony nie wymagał od niej weryfikacji danych przed zatrudnieniem.

Niemniej jednak w 2018 r. Departament Usług na Rzecz Dzieci i Rodzin (Department of Children and Family Services) wydał nowe wymagania, aby wszyscy pracownicy Rutledge przeszli weryfikację danych w zakresie karalności. Wyrok skazujący pani Freeman z 2002 roku pojawił się w jej kartotece, a firma Rutledge zwolniła ją, ponieważ DCFS uznał, że kobieta nie kwalifikuje się do zatrudnienia.

Pani Freeman zarzuciła Rutledge, że doznała dyskryminacji z powodu informacji o aresztowaniu, co jest zabronione przez Ustawę. Ustawa zakazuje jednak pracodawcom jedynie wykorzystywania zarzutów lub zarzutów o przestępstwo do podejmowania decyzji o zatrudnieniu; ustawa nie chroni pracowników, którzy rzeczywiście popełnili czyn, za który zostali zatrzymani, ani pracowników, którzy zostali za ten czyn skazani. Ponieważ pani Freeman przyznała się do winy i została skazana za przestępstwo narkotykowe, Komisja potwierdziła oddalenie jej zarzutów.

STUDIUM PRZYPADKU NR 4

Smith przeciwko Butterfield Health Care Group
ALS: 19-0545

WNIOSEK O PONOWNE ROZPATRZENIE: WYMUSZONE ZWOLNIENIE

W 2017 roku Pani Smith wniosła oskarżenie do Departamentu, twierdząc, że firma Butterfield zwolniła ją ze względu na rasę, wiek i płeć. Pani Smith pracowała dla Butterfield jako dyrektor ds. zasobów ludzkich. W 2017 r. pani Smith przewodniczyła spotkaniu dyscyplinarnemu z inną pracownicą, Claire Gill; podczas tego spotkania pani Gill powiedziała pani Smith, że nie podoba jej się to, że jest traktowana tak, jakby „była na plantacji”. Pani Smith poczuła się urażona komentarzem pani Gill, interpretując go w ten sposób, że pani Gill sugeruje, że pani Smith jest rasistką. Pani Smith wysłała wiadomość e-mail do dyrektora finansowego firmy Butterfield w sprawie komentarza pani Gill i założyła, że Butterfield potraktuje ten e-mail jako skargę o szykanowanie na tle rasowym.

Jednak pani Smith dowiedziała się później, że zespół wykonawczy Butterfield nie rozpatrzył jej zarzutu o szykanowanie na tle rasowym. Pani Smith poinformowała kierownictwo, że spodziewa się, że w następnym tygodniu zajmą się sprawą pani Gill; a kiedy tego nie zrobili, pani Smith zrezygnowała.

Komisja uznała, że pani Smith nie przedstawiła istotnych dowodów na to, że firma Butterfield zwolniła ją w sposób wymuszony. Wymuszone zwolnienie ma miejsce wówczas, gdy pracodawca stworzył tak trudne do zaakceptowania warunki pracy, że rozsądny pracownik czułby się zmuszony do rezygnacji. Jest to jeszcze wyższy standard niż w przypadku „zwykłego” wrogiego środowiska pracy, ponieważ od pracowników oczekuje się zazwyczaj pozostania w miejscu pracy w celu uzyskania odszkodowania. Komisja uznała zarzuty pani Smith za prawdziwe, ale zwróciła uwagę, że komentarz pani Gill był odosobniony, a Pani Smith nie twierdziła, że pani Gill szykanowała ją w jakikolwiek inny sposób. Co więcej, zespół wykonawczy Butterfield nie potraktował jej zarzutów wobec pani Gill tak poważnie, jak zdaniem pani Smith powinni byli to zrobić; pani Smith następnie nagle zrezygnowała z pracy. Warunki pracy pani Smith nie były tak niedopuszczalne, że rozsądny pracownik czułby się zmuszony do rezygnacji, więc Komisja potwierdziła odrzucenie zarzutu.

USTAWA O PRAWACH CZŁOWIEKA STANU ILLINOIS

Jeden akt – dwie agencje

IDHR

Oskarżenia wniesione do IDHR są badane; odesłane do IHRC

IHRC

IHRC przeprowadza przesłuchania i podejmuje decyzje; zatwierdza ugody

ZARZUT WNIESIONY DO IDHR

Brak działań podjętych przez IDHR w ciągu 365 dni

Zawiadomienie o oddaleniu wniosku przez IDHR z powodu braku istotnych dowodów

Zwolnienie lub niewniesienie zarzutów z powodu braku obecności konferencja wyjaśniająca

Stwierdzenie istotnych dowodów dyskryminacji przez IDHR

60 dni na:
Wycofanie się i udanie do sądu okręgowego

Powód ma 90 dni, aby:

- ❖ Złożyć własną skargę do IHRC
- LUB-
- ❖ Złożyć skargę w odpowiednim sądzie okręgowym

W przeciągu 90 dni od powiadomienia o zwolnieniu Powód może:

- ❖ Złożyć wniosek o rewizję postanowienia o odrzuceniu do IHRC
- LUB-
- ❖ Złożyć skargę w odpowiednim sądzie okręgowym

Przegląd IHRC w sprawie niewniesienia zarzutów, jeżeli wniosek został złożony w ciągu 30 dni

-LUB-
W ciągu 90 dni od otrzymania decyzji o odrzuceniu wniosku IHRC przeprowadza kontrolę odrzucenia wniosku lub wnosi skargę do właściwego sądu okręgowego.

Powód ma prawo:

- ❖ w ciągu 90 dni złożyć skargę we właściwym sądzie okręgowym
- LUB-
- ❖ w ciągu 30 dni zwrócić się do IDHR o złożenie w jego imieniu skargi do IHRC.

Jeżeli sprawa zostanie rozpatrzona przez IHRC a oddalenie odrzucenie, wówczas sprawa zostanie przekazana do IDHR.

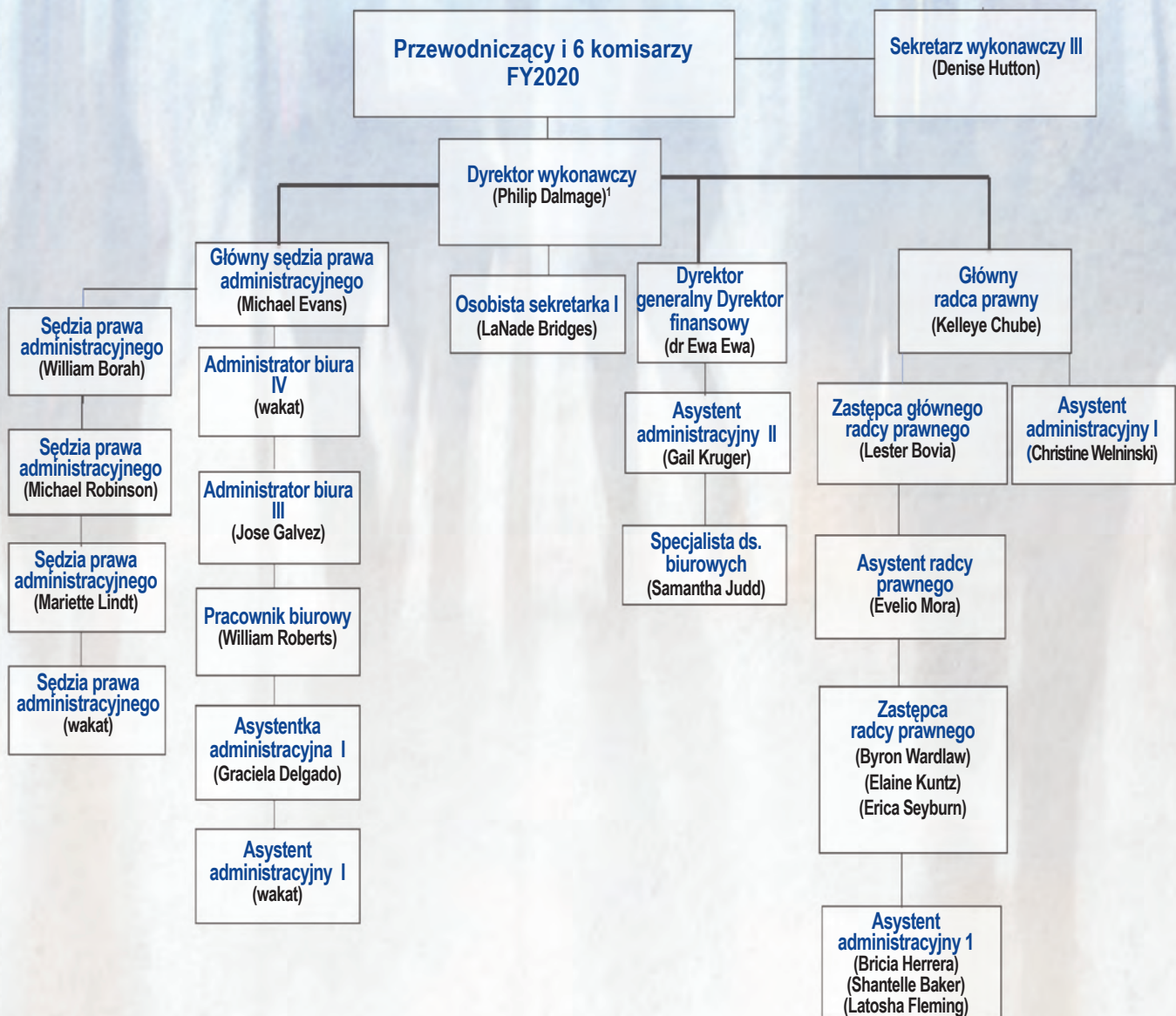
Jeżeli sprawa zostanie rozpatrzona przez IHRC a oddalenie potwierdzone, wówczas sprawa może zostać zaskarżona do Sądu Apelacyjnego stanu Illinois w ciągu 35 dni od doręczenia decyzji IHRC.

KOMISJA STANOWI BEZSTRONNE FORUM DO ROZSTRZYGANIA SKARG DOTYCZĄCYCH BEZPRAWNEJ DYSKRYMINACJI

W roku budżetowym 2020 w skład IHRC wchodzi 24-osobowy personel i siedmiu komisarzy. Komisarze są mianowani przez Gubernatora za radą i zgodą Senatu Stanu Illinois, przy czym nie więcej niż czterech komisarzy może być mianowanych z tej samej partii politycznej. Gubernator wyznacza jednego z komisarzy na przewodniczącego.

W roku budżetowym 2020 pracownicy i komisarze odzwierciedlają bogatą różnorodność stanu Illinois. Wszyscy komisarze są adwokatami, którzy wcześniej praktykowali różne specjalizacje prawa i pochodzili z różnych części stanu. Komisarze są zróżnicowani pod względem rasy i pochodzenia etnicznego, wyznania religijnego, płci i orientacji seksualnej. Utrzymując zróżnicowany i bezstronny skład członków Komisji, jak również zróżnicowany personel, IHRC stara się służyć wszystkim osobom i podmiotom w całym stanie, które poszukują sprawiedliwego forum dla rozstrzygnięcia skarg zgodnie z Ustawą. *Obecnie wszyscy komisarze oczekują na potwierdzenie przez Senat.

SCHEMAT ORGANIZACYJNY KOMISJI PRAW CZŁOWIEKA STANU ILLINOIS

¹ Informacje zawarte na tym wykresie reprezentują HRC w rok budżetowy za okres od lipca 2019 r. do czerwca 2020 roku. Od 17 sierpnia 2020 r. Tracey B. Fleming jest Dyrektorem Wykonawczym HRC.

KOMISARZE W ROKU BUDŻETOWYM 2019

Z dumą służymy społeczeństwu

1. James A. Ferg-Cadima, Przewodniczący –

mianowany 1 lipca 2019 roku.

James A. Ferg-Cadima zbudował swoją karierę w służbie publicznej na kształtowaniu i egzekwowaniu ochrony praw obywatelskich na szczeblu federalnym, stanowym i lokalnym. Zanim został powołany do Komisji, pracował w Biurze Inspektora Generalnego Miasta Chicago jako zastępca głównego radcy prawnego w niedawno utworzonej Sekcji Bezpieczeństwa Publicznego, która zajmuje się audytem chicagowskiej policji i jej funkcji kontrolnych. Był również p.o. zastępcy asystenta sekretarza ds. polityki w Biurze Praw Obywatelskich w Departamencie Edukacji USA, gdzie koordynował działania administracji Obamy w zakresie interpretacji przepisów federalnych dotyczących szkół i uczelni, zakazujących dyskryminacji ze względu na rasę, kolor skóry, pochodzenie narodowe, płeć i niepełnosprawność. Wcześniej Ferg-Cadima kierował regionalnym biurem Meksykańsko Amerykańskiego Funduszu na rzecz Ochrony Prawnej i Edukacji (Mexican American Legal Defense and Educational Fund) i pracował w ACLU w stanie Illinois, naciskając na jednostki rządowe i podmioty prywatne objęte ponadminimalną konstrukcją prawa edukacyjnego, prawa pracy, prawa imigracyjnego, jawnych zapisów, prywatności i głosowania. Pełnił również funkcję urzędnika sądowego w Północnym Dystrykcie stanu Illinois. Ferg-Cadima uzyskał tytuł magistra prawa na American University Washington College of Law. Był również aktywny w życiu obywatelskim regionu miasta Chicago. Ferg-Cadima zasiadał w radzie dyrektorów Free Spirit Media, organizacji non-profit oferującej możliwości rozwijającym się twórcom treści cyfrowych z zachodniej i południowej części miasta Chicago, oraz Chicago Mosaic School, szkoły non-profit zajmującej się wszechstronnymi badaniami nad sztuką mozaiki. Jest również członkiem ADA25 Advancing Leadership Network, sieci wylaniających się liderów wśród osób niepełnosprawnych w większym regionie miejskim Chicago. Wreszcie jest on rodowitym mieszkańcem Waszyngtonu, dzieckiem nieudokumentowanej latynoskiej imigrantki, gejem i osobą z niewidoczną niepełnosprawnością.

2. LeDeidre R. Turner, wiceprzewodnicząca –

mianowana 1 lipca 2019 roku.

Przed dołączeniem do Komisji, LeDeidre S. Turner pracowała jako asystent komisarza ds. ścigania i orzekania w chicagowskim Departamencie Spraw Gospodarczych i Ochrony Konsumentów. Na tym stanowisku udzielała wskazówek, kierowała oraz szkolila

adwokatów i prawników w wydziale. Współzarządzała również stosunkami pracy w departamencie i pomagała wszystkim działom w kwestiach zarządzania pracą. Przed podjęciem pracy na rzecz miasta Turner była asystentką prokuratora stanowego w biurze prokuratora stanowego hrabstwa Cook, pracując w Wydziale Egzekucji Świadczeń na Rzecz Dzieci, Wydziale Ochrony Dzieci, Wydziale Przystępstw oraz Wydziale Rewizji Przystępstw. Turner otrzymała tytuł licencjata w dziedzinie socjologii w Spelman College oraz magistra prawa w The John Marshall Law School.

3. Manuel (Manny) Barbosa (Ku pamięci) –

mianowany 1 lipca 2019 roku.

Manny Barbosa był emerytowanym amerykańskim sędzią upadłościowym, który służył przez 15 lat w Północnym Dystrykcie stanu Illinois przed przejściem na emeryturę w 2013 roku. Pełnił funkcję przewodniczącego Komisji Praw Człowieka stanu Illinois po jej utworzeniu za czasów gubernatora Thompsona oraz za czasów gubernatora Edgara. Karierę prawniczą rozpoczął jako asystent prokuratora stanowego hrabstwa Kane i przez dwadzieścia lat prowadził prywatną praktykę w Elgin. Barbosa uzyskał tytuł licencjata w dziedzinie literatury na Illinois Benedictine University. W 1977. r. uzyskał tytuł magistra prawa w John Marshall Law School.

4. Steven A. Andersson – mianowany 1 lipca 2019 roku.

Steven A. Andersson jest licencjonowanym adwokatem od prawie trzech dekad. Zanim został powołany do Komisji, był partnerem w kancelarii Mickey, Wilson, Weiler, Renzi & Andersson, P.C. oraz Elder Law Center, P.C. Andersson był również reprezentantem stanowym w 65 okręgu legislacyjnym stanu Illinois w latach 2015 - 2019 r. gdzie pełnił funkcję lidera strony republikańskiej. Podczas 99. sesji Zgromadzenia Ogólnego Andersson był liderem koalicji republikańskiej, która wraz z koalicją demokratów zakończyła najdłuższy w historii USA stanowy impas budżetowy. Był również zdecydowanym obrońcą praw wszystkich ludzi, w tym głównym współsponsorem ERA, dwukrotnym sponsorem Equal Pay Act i głównym współsponsorem ustawy o programie nauczania dla osób LGBTQ. Przed wstąpieniem do Izby Reprezentantów stanu Illinois Andersson służył swojej społeczności jako powiernik w Zarządzie Okręgu Bibliotecznego Geneva przez około pięć lat, w tym dwa lata jako skarbnik. Andersson jest byłym prezesem Stowarzyszenia Prawników Hrabstwa Kane.

5. Barbara R. Barreno-Paschall –

mianowana 1 lipca 2019 roku.

Barbara R. Barreno-Paschall została powołana do Komisji w 2019 r. i ma doświadczenie w sektorze prywatnym, rządowym i non-profit. Przed objęciem stanowiska była starszym prawnikiem w organizacji non-profit Chicago Lawyers' Committee for Civil Rights w Housing

Opportunity Project, a wcześniej pracowała jako asystent ds. zatrudnienia i pracy w firmie prawniczej Sidley Austin LLP, gdzie otrzymała najwyższe wyróżnienie pro bono za reprezentowanie imigrantów ubiegających się o azyl. Komisarz Barreno-Paschall jest laureatką nagrody Hispanic National Bar Association's 2019 Top Lawyers Under 40 Award, nagrody Negocios Now's 2018 Latinos 40 Under 40 Award oraz nagrody Chicago Scholars' 2018 35 Under 35 Young Leaders Making an Impact Award. Uzyskała tytuł magistra prawa na Vanderbilt Law School, gdzie była redaktorem wykonawczym Vanderbilt Law Review i przewodniczącą National Latina/o Law Student Association, tytuł Master of Public Policy na University of Chicago Harris School of Public Policy oraz tytuł licencjata Social Studies na Harvard College.

6. Robert A. Cantone – mianowany 1 lipca 2019 roku.

Robert A. Cantone poświęcił większość swojego życia zawodowego na reprezentowanie praw i interesów mieszkańców stanu Illinois. Po uzyskaniu licencjatu z psychologii i historii na DePaul University oraz dyplomu z prawa w Lewis University College of Law Cantone wkrótce rozpoczął praktykę prawniczą jako asystent obrońcy publicznego w Cook County. W ciągu ponad pięciu lat reprezentowania osób oskarżonych o przestępstwa drogowe, wykroczenia i przestępstwa kryminalne zdobył znaczną wiedzę i doświadczenie w radzeniu sobie z problemami, z jakimi borykają się jednostki w społeczeństwie. Następnie podjął pracę w kancelarii prawnej zajmującej się sprawami szkód osobowych w centrum Chicago. Tam Cantone uzyskał bogate doświadczenie procesowe, spędzając ponad dwadzieścia pięć lat entuzjastycznie reprezentując setki osób poszkodowanych zarówno fizycznie jak i finansowo, w wyniku wypadków samochodowych, poślizgnięć i upadków, wypadków budowlanych, wad produktów i błędów medycznych. W 2013 roku Cantone założył własną kancelarię prawną, koncentrującą się na sprawach o odszkodowanie za szkody osobowe, pracownicze i windykacyjne. Od 1990 roku był również zaangażowany jako arbiter w programie obowiązkowego arbitrażu hrabstwa Cook. Cantone po raz pierwszy został mianowany na niepełno etatowego komisarza Komisji Praw Człowieka stanu Illinois w 2011 r., a następnie ponownie w 2015 roku. Został ponownie mianowany w 2019 r., oczekuje teraz – jako pełnoetatowy komisarz – na kontynuację roli w Komisji w promowaniu wolności od bezprawnej dyskryminacji w całym stanie Illinois.

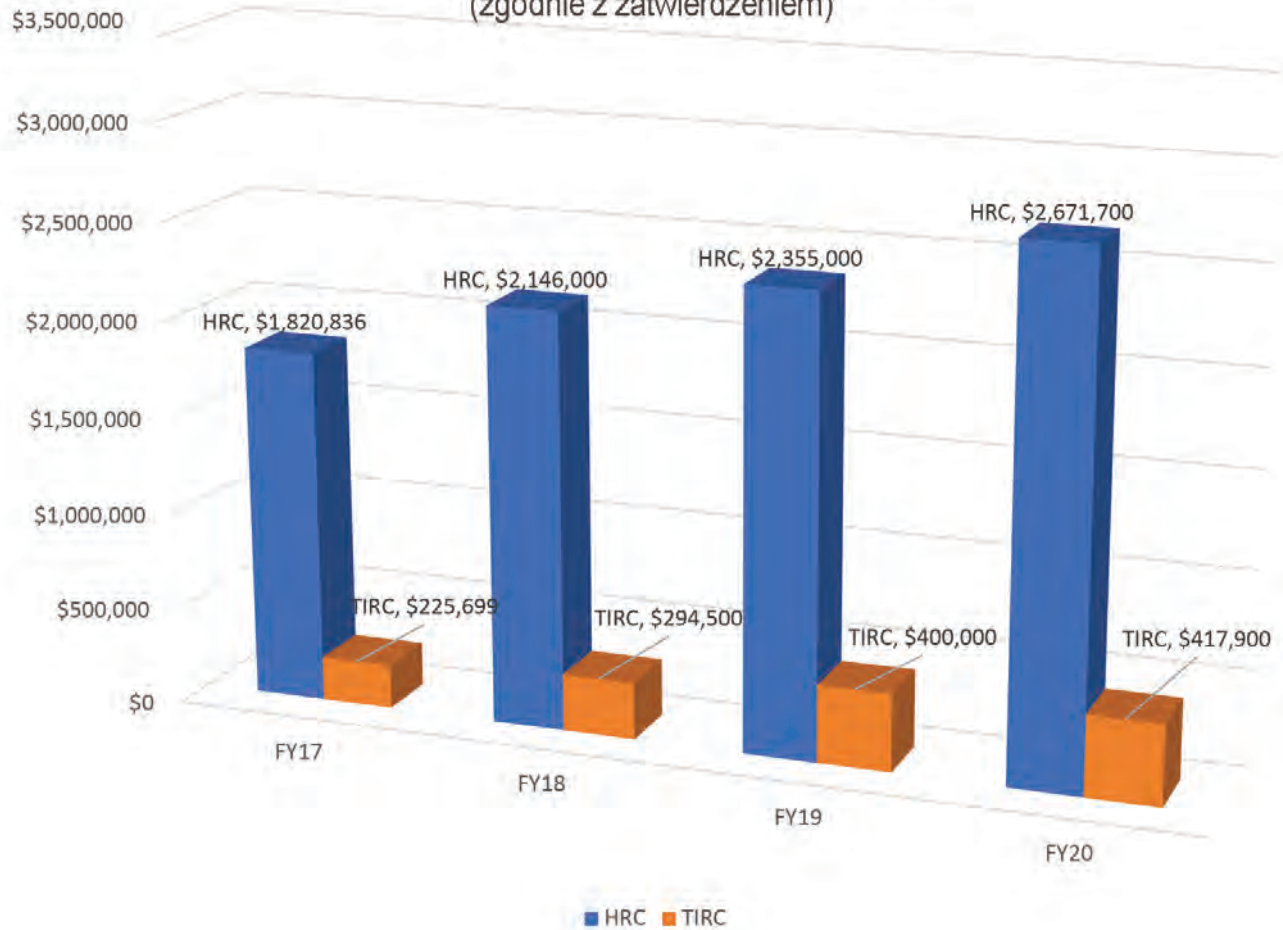
7. Jeffrey A. Shuck (ku pamięci) – mianowany 1 lipca 2019 roku. Przed nominacją Shuck służył Prokuratorom Generalnym Kwame Raoul i Lisie Madigan jako starszy asystent Prokuratora Generalnego w Biurze Prawa Generalnego w Springfield od 2016

roku. W tej roli reprezentował urzędników stanowych, agencje stanowe i pracowników stanowych w różnych postępowaniach cywilnych w sądach stanowych i federalnych. Jego praca obejmowała sprawy związane z dyskryminacją, odwetem i naruszeniem praw obywatelskich. Shuck pełnił również funkcję Asystenta Prokuratora Generalnego na wcześniejszym etapie swojej kariery, w latach 2000-2003 za czasów Prokuratorów Generalnych Jima Ryana i Lisy Madigan. Przed podjęciem pracy w Biurze Prokuratora Generalnego, dwukrotnie pełnił funkcję Zastępcy Radcy Generalnego ds. Personelu w Departamencie Centralnych Usług Zarządzania. W tej roli Shuck był odpowiedzialny za doradzanie urzędowi gubernatora, dyrektorem agencji i radcom generalnym w sprawach związanych z prawem pracy, interpretację obowiązujących ustaw, przepisów i orzecznictwa oraz ustalanie polityki prawnej w sprawach personalnych. W czasie pracy w CMS Shuck został mianowany przez gubernatora Quinna na przewodniczącego Grupy Zadaniowej ds. Inwentaryzacji Ograniczeń w Zatrudnieniu. Grupa Zadaniowa została powołana w celu dokonania przeglądu ustaw, przepisów administracyjnych, polityk i praktyk, które ograniczają zatrudnienie osób z przeszłością kryminalną oraz w celu przedstawienia gubernatorowi i Zgromadzeniu Ogólnemu raportu na temat tych ograniczeń w zatrudnieniu i ich wpływu na możliwości zatrudnienia. Shuck dwukrotnie pracował również w Radzie ds. Edukacji stanu Illinois, najpierw jako asystent radcy prawnego, a później jako szef ds. stosunków pracy. Przez całą swoją karierę Shuck był szczególnie zainteresowany zapobieganiem i przeciwdziałaniem dyskryminacji ze względu na niepełnosprawność, w tym poprzez bycie wzorem zdolności do pracy jako osoba sparaliżowana od czasu wypadku samochodowego w 1982 roku. Shuck otrzymał tytuł licencjata na Liberal Arts & Sciences na University of Illinois w Urbana-Champaign oraz tytuł doktora prawa cum laude na Southern Illinois University School of Law.

**Komisja Praw Człowieka stanu Illinois oraz Komisja
ds. Dochodzenia i Pomocy ws. Tortur**

Roczny budżet za lata budżetowe 2017–2020

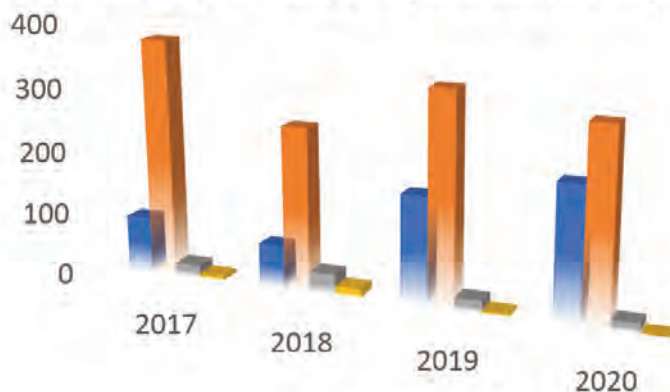
(zgodnie z zatwierdzeniem)

Środki są przyznawane co roku z budżetu stanowego, aby pokryć wszystkie usługi Komisji ds. Praw Człowieka, świadczone mieszkańcom stanu Illinois.

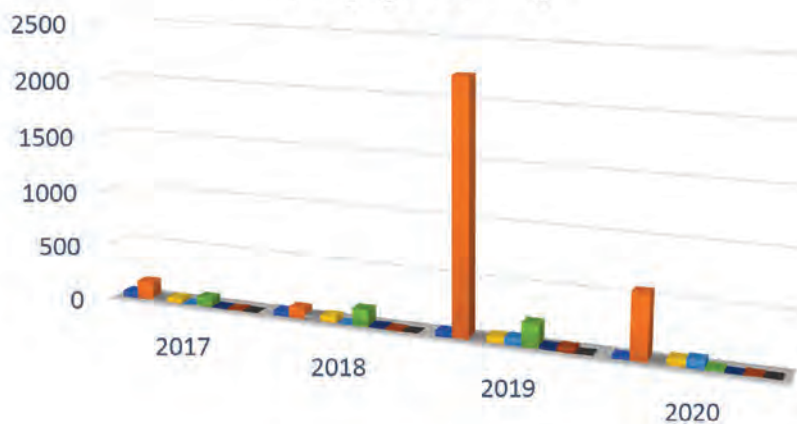
<https://illinoiscomptroller.gov/agencies/resource-library/appropriation-inquiries/>

Kwota przychodząca łącznie z prowizją

	2017	2018	2019	2020
■ Skargi	89	68	169	209
■ R4R – wnioski o ponowne rozpatrzenie sprawy	375	256	331	298
■ Ugody	20	32	19	15
■ Niewniesienie zarzutów	7	14	4	0

Decyzje Komisji

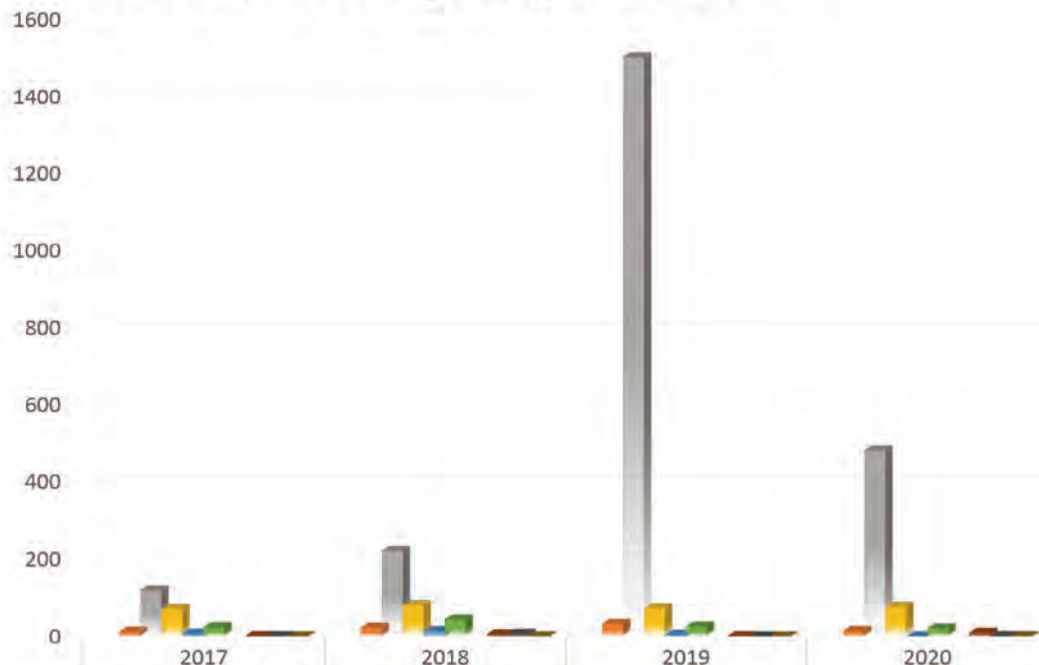
	2017	2018	2019	2020
■ ROD - Zalecane wyroki i decyzje	53	44	47	23
■ R4Rs - wnioski o ponowne rozpatrzenie sprawy	161	94	2226	584
■ Ugody	19	37	19	19
■ FOD – Ostateczne wyroki i decyzje	43	55	61	64
■ Odwołania	5	1	65	80
■ Powiadomienia o braku zastrzeżeń	83	154	213	22
■ Niewniesienie zarzutów	7	15	25	0
■ Sprawy sporne	8	8	40	10
■ Calkowity wskaźnik dyspozycji	82%	95%	489%	133%

Usługi biura Radcy Prawnego

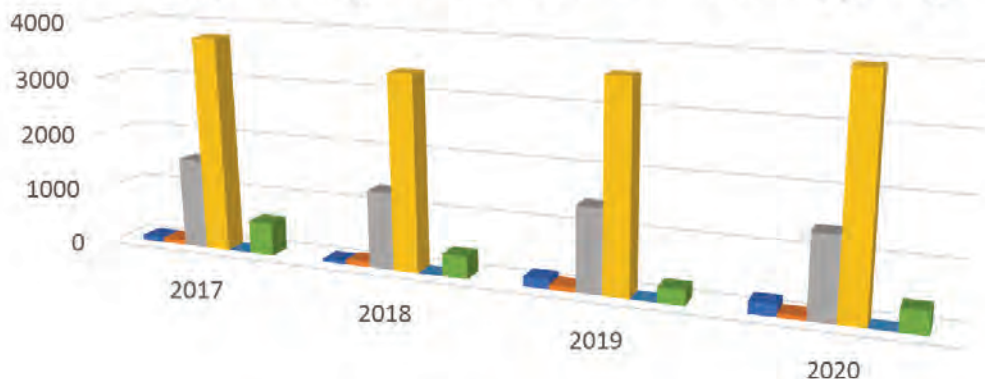
	2017	2018	2019	2020
■ Sprawy panelowe	233	300	1631	590
■ Przyjmowanie RFR	375	400	331	298
■ Przesłuchania panelowe	19	40	46	37
■ Odwołania	5	10	65	80
■ Posiedzenia En Blanc	12	24	10	11
■ Komunikacja	8	15	2	4

Panel Radców Prawnych i spraw En Blanc

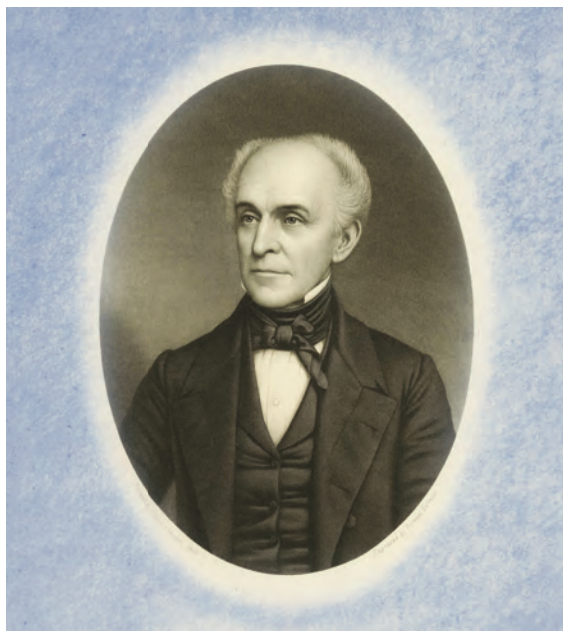

	2017	2018	2019	2020
■ Sprawy panelowe	12	22	32	14
■ Zaskarżone	119	220	1498	479
■ R4R – wnioski o ponowne rozpatrzenie sprawy	70	80	72	76
■ Wnioski	7	14	4	0
■ Niewniesienie zarzutów	23	43	25	20
■ Ugody	1	5	1	9
■ Sprawy En Blanc	1	6	0	1
■ Ponowne rozpatrzenie wniosków	0	0	0	1
■ Kwestie uprawnione	0	0	0	1
■ Apelacje warunkowe	0	0	0	1

Usługi Sekcji Prawa Administracyjnego

	2017	2018	2019	2020
■ Wnoszenie skarg	89	57	168	209
■ Wezwania ALI do złożenia wniosku	89	87	81	67
■ Wizyty w biurze	1583	1352	1463	1420
■ Wezwania do usług	3775	3396	3588	3953
■ Komunikacja	4	1	4	1
■ Całkowita liczba akt	581	390	264	386

Stypendia i staże w ramach programu COLESA 2020 w okresie od października 2019 r. do maja 2020 r.

Stażysta w szkole średniej

Aman Zulfiqar

Mather High School, Law Academy

Lissette Santiago

Mather High School, Law Academy

Leah Martinez

Jones College Prep, Law Academy

Brian Guan

Jones College Prep, Law Academy

Letnie stypendia Colesa 2020

Kara Krause

Universidad de Illinois

Rachel Lee

Universidad Northwestern

Marlee Rich

Universidad Northwestern

STYPENDIUM COLESA

PROMOWANIE PRAKTYKI PRAWNICZEJ W ZAKRESIE PRAW OBYWATELSKICH

STYPENDIUM GUBERNATORA EDWARDA COLESA

Stypendium im. Gubernatora Edwarda Colesa (Governor Edward Coles Fellowship) zostało tak nazwane na cześć Edwarda Colesa (1786-1868), który służył jako drugi Gubernator stanu Illinois w latach 1822-1828.

Dziesiątki lat przed wojną secesyjną nowy stan Illinois był politycznym polem bitwy w walce o zniesienie niewolnictwa. Gubernator Edward Coles pokonał gorąco kwestionowaną próbę zmiany wolnego stanu Illinois w stan niewolniczy. Choć jego abolicjonistyczne stanowisko oznaczało polityczne samobójstwo, Coles z pasją głosił tezę, że wszyscy ludzie są stworzeni równymi, bez względu na rasę. Gubernator Coles był w głównej mierze odpowiedzialny za to, że stan Illinois pozostał wolnym stanem przed wojną secesyjną.

Stypendium im. Gubernatora Edwarda Colesa przy IHRC to całoroczny program stażowy dla studentów pierwszego (tylko latem), drugiego i trzeciego roku prawa, zainteresowanych prawami obywatelskimi i prawem administracyjnym. Stypendyści pomagają IHRC w rozwijaniu ochrony antydyskryminacyjnej i polityki określonej Ustawą. Stypendyści nie otrzymują wynagrodzenia.

Program jest wzorowany na tradycyjnych programach dla letnich współpracowników, które można znaleźć w wielu dużych firmach prawniczych. Program oferuje studentom możliwość pracy nad złożonymi sprawami sądowymi dotyczącymi praw obywatelskich pod kierunkiem ekspertów w tej dziedzinie i daje studentom możliwość zapoznania się z wewnętrznym funkcjonowaniem systemu sądownictwa stanowego.

INFORMACJE O PRZYSZŁYCH INICJATYWACH

Od ponad czterdziestu lat Ustawa promuje wolność od bezprawnej dyskryminacji, zgodnie z definicją praw człowieka stanu Illinois, na rzecz wszystkich mieszkańców stanu Illinois. Rola Komisji w rozpatrywaniu wniosków przeciwko dyskryminacji na mocy Ustawy ewoluowała w tym samym okresie, a nasze struktury i procesy uległy zmianie, ale misja Komisji polegająca na zwalczaniu dyskryminacji, rozstrzygnięciu skarg oraz edukowaniu i informowaniu społeczeństwa pozostaje niezmienną.

Podobnie jednak jak cały stan Illinois, IHRC również musiała dostosować swoje działania w taki sposób, aby poradzić sobie z rzeczywistością wpływu i niebezpieczeństwa choroby koronawirusowej z 2019 roku (COVID-19).

Dzięki oddanym wysiłkom komisarzy i pracowników Komisji zmodyfikowaliśmy nasze działania, tak aby umożliwić dalsze rozpatrywanie spraw wniesionych do Komisji w bezpieczny i skuteczny sposób.

Komisja będzie w dalszym ciągu poszukiwać sposobów wykorzystania istniejących procesów w celu ułatwienia kontynuacji i zwiększenia tempa działań w zakresie postępowań rozstrzygających, przy jednoczesnym zachowaniu możliwie najbezpieczniejszego środowiska dla naszych pracowników i osób występujących przed Komisją.

Dzięki wsparciu i przywództwu ze strony Gubernatora JB Pritzкера i jego administracji Komisja opracowała swoje pierwsze formalne cele dotyczące różnorodności, równości i integracji i będzie je realizować w ciągu najbliższych tygodni i miesięcy z zamiarem zapewnienia większego dostępu do zasobów, jakim jest Komisja, dla niedoreprezentowanych grup w całym stanie Illinois.

Chociaż wyeliminowanie przez Komisję zaległości w zakresie wniosków o ponowne rozpatrzenie sprawy jest godne uwagi, mocno skupiamy się wyłącznie na tym, aby zapewnić terminowe rozpatrywanie wszystkich spraw wniesionych do Komisji. Praca ta nie kończy się i w chwili sporządzania tego sprawozdania, ponieważ będziemy wkrótce wdrażać pierwsze od ponad dwudziestu lat uaktualnienia naszego wewnętrznego systemu zarządzania sprawami. Jest to preludium do ciągłych działań zmierzających do zwiększenia dostępu społeczeństwa do szczegółów postępowań, w których może brać udział za pośrednictwem Internetu.

Pomimo negatywnego wpływu pandemii COVID-19 Komisja nadal prowadzi i będzie prowadzić działania informacyjne oraz uczestniczyć w wydarzeniach i imprezach w ramach ciągłych starań o poszerzenie wiedzy na temat Ustawy i dostępu do niej. Oprócz kontynuacji serii „Lunch and Learn”, którą przekształciliśmy w format całkowicie internetowy, oraz naszego kwartalnego biuletynu informacyjnego, w tym roku zainicjowaliśmy swoją pierwszą obecność w mediach społecznościowych. W przyszłości będziemy nadal korzystać z mediów społecznościowych i ostatniej dużej aktualizacji strony internetowej Komisji, jako narzędzi zwiększających świadomość na temat Ustawy oraz prawach człowieka w stanie Illinois. Będziemy również nadal stwarzać możliwości dla uczniów szkół średnich i studentów, aby lepiej poznali Ustawę i dowiedzieli się o pracy Komisji.

Tracey B. Fleming,
Dyrektor wykonawczy

Sprawozdanie roczne o działaniach informacyjnych i wydarzeniach w 2020 roku

Działania informacyjne

(1 lipca 2019 r. – 30 czerwca 2020 r.)

W ramach działań informacyjnych IHRC była gospodarzem szeregu wydarzeń upamiętniających różnorodność obrońców praw obywatelskich w stanie Illinois. IHRC zaczęła również rozpowszechniać kwartalny biuletyn informacyjny oraz organizować serię bezpłatnych seminariów „Lunch & Learn” poświęconych ustawicznej edukacji prawnej (CLE) dla prawników w stanie Illinois. Kwartalny biuletyn oraz seminaria „Lunch & Learn” zostały pozytywnie odebrane, odniosły ogromny sukces i cieszyły się dużą frekwencją! Komisarze byli również zajęci, uczestnicząc w szerokim zakresie działań informacyjnych, mających na celu dostarczenie mieszkańcom stanu Illinois informacji na temat IHRC i zakresu działań zapewnianego w ramach Ustawy. Poniżej przedstawiamy miesięczne zestawienie działań informacyjnych IHRC:

Lipiec 2019 r.

- Komisja Praw Człowieka Stanu Illinois wygłosiła przemówienie do grupy dwudziestu studentów przyjeżdżających z Meksyku z Narodowego Uniwersytetu Autonomicznego Meksyku (UNAM) na temat roli Komisji i Ustawy o Prawach Człowieka Stanu Illinois.
- Komisja była gospodarzem spotkania „Lunch & Learn” na temat „Epic Systems Corp. przeciwko Lewis: Jak Sąd Najwyższy USA zmienił właśnie krajobraz umów arbitrażowych między pracodawcami a pracownikami”. Gościem spotkania był Jeffrey Rudd, Dyrektor, Jackson Lewis P.C.

Sierpień 2019 r.

- Komisja była gospodarzem „Lunch & Learn” pt. „Bezprawna dyskryminacja w miejscu pracy: Perspektywa rzecznika praw pracowniczych”. Gościnnie wystąpił Lonny Ben Ogus z Kancelarii Lonny Ben Ogus.

Wrzesień 2019 r.

- La Comisión organizó un Almuerzo y Aprendizaje sobre el tema "Acoso en el lugar de trabajo: Implicaciones legales y riesgos". La oradora invitada fue Alisa Arnoff, socia de Scalabrino & Arnoff, LLP.

Październik 2019 r.

- Komisja przyznała swoją Diamentową Nagrodę IHRC podczas Miesiąca Historii LGBT w dniu 10 października 2019 roku. Październik jest Miesiącem Historii Lesbijek, Gejów, Osób Biseksualnych i Osób Transpłciowych (LGBT) w Stanach Zjednoczonych. Po raz pierwszy obchodzono go w 1994 roku. Październik został wybrany, ponieważ zbiega się z Narodowym Dniem Coming Outu, który odbywa się 11 października, a także dlatego, że jest to miesiąc, w którym w 1979 r. odbył się pierwszy Marsz na Waszyngton w obronie praw lesbijek i gejów. Podczas Miesiąca Historii LGBT IHRC wręczyła trzy nagrody IHRC: Josephowi R. Varisco, producentowi programów publicznych skupiającemu się na wirusie HIV w niedoreprezentowanych i marginalizowanych grupach społecznych; Imani Rupert-Gordon, Dyrektorowi Wykonawczemu Affinity Community Services. Affinity jest organizacją sprawiedliwości społecznej, która działa na rzecz wsparcia i zapewnienia zasobów dla wszystkich osób LGBTQ+, ze szczególnym uwzględnieniem czarnoskórych kobiet LGBTQ+; oraz sędzia Patricia M. Logue, za jej głębokie zrozumienie prawa konstytucyjnego i błyskotliwe myślenie strategiczne, które uczyniło ją wiodącym głosem ruchu na rzecz praw obywatelskich LGBTQ.

- Komisja zorganizowała „Lunch & Learn” pt. „Wylaniające się trendy w dyskryminacji osób niepełnosprawnych w zatrudnieniu”. Gościem spotkania był Mark Weber, profesor prawa, DePaul University, College of Law.
- Komisarz IHRC Andersson poprowadził warsztaty na temat praw człowieka, których gospodarzem była przedstawicielka stanowa Anna Moeller w Elgin (hrabstwo Kane).
- Komisarze Cantone i Andersson mieli stolik informacyjny na targach pracy w Grayslake (Lake County), których gospodarzem był przedstawiciel stanowy Sam Yingling.
- Komisarz Barreno-Paschall uczestniczyła w dorocznym Szczycie Młodzieży i Młodych Dorosłych Niepełnosprawnych organizowanym przez Biuro Burmistrza ds. Osób Niepełnosprawnych w Chicago (hrabstwo Cook), zaś komisarz Shuck wziął udział w imprezie Quincy TriState Homeless Veterans Stand Down (hrabstwo Adams).

Listopad 2019 r.

- W dniu 12 listopada 2019 r. w IHRC odbył się szczyt inauguracyjny (Summit) z okazji 40-lecia Ustawy. Podczas Szczytu IHRC uhonorowała czterech pionierów w dziedzinie praw człowieka, uczestniczyła w dyskusji na temat „Historii praw obywatelskich w stanie Illinois” prowadzonej przez rzecznika sprawiedliwości społecznej Jonathana L. Jacksona. Przeprowadziła dyskusje panelowe na temat wielu kwestii, które są w centrum debaty na temat praw człowieka w stanie Illinois, takich jak rasa, niepełnosprawność i polityka, dyskryminacja LGBTQ+ w stanie Illinois oraz molestowanie seksualne w miejscu pracy. Dwie godziny kredytowe CLE zostały zatwierdzone dla prawników z Illinois uczestniczących w dyskusjach panelowych.

IHRC wręczyła nagrodę IHRC Trailblazer Award czterem osobom, które mieszkają, pracują i przebywają w stanie Illinois, za ich niestrudzone wysiłki, zaangażowanie, kreatywność i nieustanną walkę o wykorzenienie dyskryminacji w stanie Illinois. Nagroda IHRC Trailblazer Award przyznawana jest osobom, które ucieleśniają doskonałość w aktywizmie na rzecz obrony praw człowieka. Nagroda ta jest przyznawana osobom, które są nieustraszone oraz zachowują optymizm i entuzjazm w prowadzeniu działań na rzecz równouprawnienia i które poświęciły swoją karierę zawodową na rzecz promowania pokoju i wolności na rzecz mieszkańców stanu Illinois, pracowników i członków społeczności w walce z dyskryminacją i niesprawiedliwością poprzez zastosowanie, rozwój lub wykorzystanie programów i działań w celu wspierania, promowania i ochrony praw człowieka objętych Ustawą. Podczas Szczytu IHRC uhonorowało Lindę D. Friedman, Esquire, partnera-założyciela Stowell & Friedman, Ltd., firmy prawniczej zajmującej się prawami obywatelskimi, której celem jest promowanie praw kobiet i osób kolorowych w całych Stanach Zjednoczonych; Sędziego Davida Cerdę, emerytowanego sędziego Sądu Apelacyjnego stanu Illinois – pierwszego Latynosa, który został sędzią w stanie Illinois; Camillę B. Taylor, Esquire, dyrektor ds. sporów konstytucyjnych w Lambda Legal, najstarszej i największej krajowej organizacji prawnej działającej na rzecz pełnego uznania praw obywatelskich wszystkich lesbijek, gejów, biseksualistów, osób transgenderowych i zarażonych wirusem HIV; oraz wielkiego Jesse L. Jacksona Sr., wybitnego działacza na rzecz praw obywatelskich i lidera politycznego.

- Komisja była gospodarzem „Lunch & Learn” pt. „Wpływ statusu imigracyjnego w prawie pracy” z udziałem Chiraga G. Badlaniego, Partnera, Hughes Socol Piers Resnick & Dym, Ltd.
- Wiceprzewodniczący Turner i komisarz Barreno-Paschall przedstawili prezentację na temat Komisji ponad 50 uczniom Kenwood Academy High School w Chicago (hrabstwo Cook) w ramach szkolnego cyklu „KenTalk”.

Grudzień 2019 r.

- Departament we współpracy z IHRC obchodziła 40. rocznicę uchwalenia Ustawy. Obchody celowo zbiegły się z Międzynarodowym Dniem Praw Człowieka ONZ, aby zwrócić uwagę na historyczną Powszechną Deklarację Praw Człowieka. Podczas przyjęcia w Chicago Regional Carpenters Hall, na które przybyło wielu gości, Dyrektor IDHR James L. Bennett, Przewodniczący IHRC Jim Ferg-Cadima oraz Gubernator JB Pritzker wręczyli inauguracyjną Nagrodę Praw Człowieka stanu Illinois weterance Zgromadzenia Ogólnego stanu Illinois, Barbarze Flynn Currie – głównemu architektowi legislacyjnemu IHRA – za wzorową służbę na rzecz praw człowieka.

Styczeń 2020 r.

- Komisja zorganizowała „Lunch & Learn” pt. „Ze względu na płęć: Aktualizacja dotycząca poprawki do równych praw – możliwego ustępu – i jej wpływu na prawa człowieka w stanie Illinois” z udziałem komisarza IHRC Anderssona.

Luty 2020 r.

- Komisja zorganizowała „Lunch & Learn” pt. „Zapewnianie usług prawnych dostosowanych do potrzeb kulturowych starszych osób LGBT”. Gościem była Elizabeth Hieber z Center for Disability & Elder Law.

Maj 2020 r.

- Sędzia prawa administracyjnego, Michael Robinson, został powołany do Zarządu Illinois Bar Journal w celu dokonania przeglądu artykułów i zaproponowania konkretnych działań w kwestii toczących się spraw związanych z artykułami przed adwokaturą.

Komisja Śledcza ds. Tortur i Pomocy Ofiarom Tortur w stanie Illinois

SPRAWOZDANIE ROCZNE ZA ROK 2020

Zastępca/przewodnicząca Kathleen Pantle
Robert Olmstead, Dyrektor Wykonawczy

KOMISJA ŚLEDZCA DS. TORTUR I POMOCY OFIAROM TORTUR W STANIE ILLINOIS

HISTORIA

Komisja śledcza ds. Tortur i Pomocy Ofiarom Tortur w stanie Illinois („TIRC”) została utworzona na mocy Ustawy w 2009 r. w celu rozwiązania problemu wymuszania zeznań przez Departament Policji w Chicago, które były związane z byłym komendantem policji chicagowskiej, Jonem Burge. Zgromadzenie Ogólne Illinois zareagowało na fakt, że wiele osób skazanych w tamtych czasach zostało oczyszczonych z zarzutów, a pewne pogłoski o torturach, które wówczas lekceważono, okazały się prawdziwe.

Pracownicy Komisji śledczej ds. Tortur badają skargi dotyczące tortur i formułują rekomendacje dla ośmioosobowej Komisji składającej się z ochotników i niepobierającej wynagrodzenia. Komisja śledcza ds. Tortur, która nie jest związana rekomendacją personelu, określa, czy istnieją wystarczające dowody na stosowanie tortur, aby uzasadnić sądową rewizję wyroku skazującego, czy też wniosek powinien zostać odrzucony. Aby skierować roszczenie do sądu w celu dalszej rewizji sądowej, potrzeba co najmniej pięciu głosów; aby je oddalić, potrzeba co najmniej czterech głosów.

Jeśli Komisja Śledcza ds. Tortur uzna, że skarga jest wystarczająco wiarygodna, aby zasługiwać na rewizję sądową, skarga jest kierowana do Sądu Okręgowego hrabstwa Cook, gdzie wyznaczony zostaje sędzia, który przeprowadza rozprawę w kwestii tego, czy przyznanie się skazanego do winy było wymuszone. Umożliwia to osobom skazanym uzyskanie odpowiedniego zadośćuczynienia, jeśli zostały skazane na podstawie zeznań uzyskanych w wyniku tortur – nawet jeśli ich apelacje i zwykle postępowania po wyroku skazującym zostałyby w innym przypadku wyczerpane.

Jeżeli sędzia orzeka, że przyznanie się do winy zostało wymuszone, może zarządzić nowy proces, na którym prokurator musi udowodnić winę oskarżonemu bez użycia wymuszonego przyznania się do winy.

Komisarze śledczy ds. tortur zostali powołani po raz pierwszy pod koniec 2010 roku. Działania Komisji śledczej ds. Tortur były częściowo opóźnione z powodu problemów organizacyjnych i finansowych. W latach 2012 i 2013 Komisja Śledcza ds. Tortur została pozbawiona środków finansowych, a jej działalność została wstrzymana na około 9 miesięcy. Niemniej jednak Komisja Śledcza ds. Tortur przyjęła wstępny regulamin, zatrudniła pracowników, skorzystała z pomocy obrońców pro bono i rozpoczęła pozyskiwanie dokumentów oraz rozpatrywanie skarg. Pod koniec 2013 roku Komisja Śledcza ds. Tortur zatrudniła nowego Dyrektora Wykonawczego oraz prawnika, którzy rozpoczęli pracę w styczniu 2014 roku. Dyrektor wykonawczy Barry Miller złożył rezygnację pod koniec lipca 2015 r., a pełnomocnik Rob Olmstead pełnił funkcję tymczasowego dyrektora wykonawczego do czasu formalnego zatrudnienia go na stanowisku dyrektora wykonawczego 20 stycznia 2016 roku.

W 2016 r. ustawodawca i gubernator uchwalili ustawę publiczną 99-688 rozszerzającą jurysdykcję Komisji Śledczej ds. Tortur i przedłużającą okres składania wniosków do 10 sierpnia 2019 roku. Ustawa usunęła wymóg, że roszczenia dotyczące tortur muszą być związane z osobą pana Burge, i pozwoliła każdemu oskarżonemu skazanemu w hrabstwie Cook złożyć wniosek.

W momencie uchwalenia ustawy w 2016 r., w Komisji Śledczej ds. Tortur pozostawało ok. 210 nierozstrzygniętych skarg. Jednak tylko około 80 uważano za podlegających jurysdykcji pierwotnej ustawy. Większość z tych skarg (około 130) stanowiły roszczenia niezwiązane z torturami, które zostały wstrzymane w czasie, gdy sprawy sądowe potwierdziły zasięg jurysdykcji Komisji. Komisja Śledcza ds. Tortur przewidziała, że zgodnie z przepisami skargi te będą podlegały oddaleniu w trybie doraźnym. Kiedy zgodnie z przewidywaniami Sąd Apelacyjny stanu Illinois orzekł, że te roszczenia, które nie są roszczeniami dotyczącymi osoby Burge’a, są poza jurysdykcją Komisji, ustawodawca i Gubernator uchwalili ustawę publiczną 99-688.

Bezpośrednim skutkiem ustawy publicznej 99-688 było objęcie tych 130 roszczeń zakresem działania Komisji Śledczej ds. Tortur.

Co więcej, Ustawa ponownie otworzyła okres składania skarg, a Komisja Śledcza ds. Tortur wkrótce otrzymała lawinę nowych skarg. Okres składania wniosków zakończył się 10 sierpnia 2019 roku. W listopadzie 2020 r. Komisja ds. Tortur miała 518 skarg oczekujących na rozpatrzenie.

NAJNOWSZE WYDARZENIA

Aby uporać się z zaległościami w rozpatrywaniu roszczeń, Komisja ds. Tortur wniosowała i otrzymała zwiększenie budżetu na rok budżetowy 2021. Ustawodawca i Gubernator zwiększyli budżet na rok budżetowy 2020 z 418 900 USD do 959 200 USD. Nowe fundusze zostały przeznaczone na wprowadzenie na pokład pięciu tymczasowych prawników kontraktowych, którzy będą pracować tylko nad roszczeniami; prawnika, który zarówno będzie badał roszczenia, jak i zapewniał wsparcie partnerom pro bono Komisji ds. Tortur, którzy przejęli badanie około 60 roszczeń; prawnika, który zarówno będzie badał roszczenia, jak i nadzorował prawników kontraktowych; oraz asystenta prawnego.

Jeszcze zanim nowe fundusze stały się dostępne z dniem 1 lipca TIRC skompletował nowe opisy stanowisk w celu przedłożenia ich (za pośrednictwem Komisji Praw Człowieka, która zajmuje się obsługą administracyjną Komisji) Centralnym Służbom Zarządzania oraz Komisji Służby Cywilnej do przeglądu i zatwierdzenia. Po zatwierdzeniu Komisja ds. Tortur rozpoczęła rozmowy kwalifikacyjne z kandydatami pod koniec października i przedłużyła oferty dla pięciu adwokatów kontraktowych, adwokata nadzorującego, adwokata łącznikowego pro bono oraz nowego pełnomocnika ds. personelu / radcy generalnego. Ci trzej pracownicy i dwaj z pięciu wykonawców mają rozpocząć szkolenie 16 grudnia 2020 r. i zacząć pracę przed końcem roku. Trzech dodatkowych adwokatów kontraktowych rozpocznie pracę w styczniu 2021 roku. Komisja ds. Tortur próbowała również obsadzić stanowisko pełnomocnika ds. grantów dla personelu jesienią 2020 r., ale dwie oferty na to stanowisko zostały odrzucone i zostanie ono ponownie ogłoszone w grudniu, wraz z nowym stanowiskiem dla asystenta prawnego. Z nowym personelem na pokładzie i prawnikiem wyznaczonym do wspierania i śledzenia naszych partnerów pro bono, Komisja ds. Tortur spodziewa się zakończyć rozpatrywanie 75-100 skarg w roku kalendarzowym 2021 roku.

W 2020 r. Komisja ds. Tortur:

- W listopadzie 2020, r. Komisja była w stanie rozstrzygnąć do końca roku 17 wniosków, co jest powyżej ogólnej rocznej średniej Komisji wynoszącej 15,5, ale poniżej rekordowego wyniku z ubiegłego roku, który wyniósł 22 wnioski. Spadek ten wynikał z trzech głównych czynników – opóźnień spowodowanych przez COVID-19 i pracę zdalną, odejścia pełnomocnika ds. personelu Komisji oraz przesunięcia działań na przyjęcie nowych pracowników.
- Poruszyła stosunkowo nowy temat deprywacji snu jako formy tortur zgodnie z ustawą TIRC w sprawie: Jesusa Moralesa, która została przekazana sądowi do dalszego postępowania. W sprawie Moralesa świadkowie stanowi przyznali, że uzyskali przyznanie się podejrzanego do winy po świadomym utrzymywaniu go w stanie czuwania przez 27-28 godzin bez możliwości dłuższego snu. Chociaż Komisja nie doszła do ostatecznego wniosku, że Morales był torturowany, znalazła wystarczające dowody na to, że takie pozbawienie snu może stanowić torturę, aby przekazać sprawę do sądu w celu dalszego postępowania. W swojej decyzji Komisja dokonała przeglądu zagmatwanego orzecznictwa stanu Illinois dotyczącego tego, jaki stopień pozbawienia snu stanowi wymuszone przyznanie się do winy, a także tego, jak krajowe i międzynarodowe autorytety rządowe i medyczne postrzegają pozbawienie snu i jego wpływ na dobrowolność przyznania się do winy. Oprócz skierowania sprawy do sądu Komisja skorzystała ze swoich uprawnień na mocy art. 45(d) ustawy TIRC i przekazała sprawę oraz ogólnie sprawę pozbawienia snu do Prokuratury Stanowej hrabstwa Cook oraz Departamentu Policji Chicago. W swoim wniosku Komisja zauważyła, że nie istnieją jasne wytyczne, które wskazywałyby policji lub prokuratorom, jak długo można prowadzić przesłuchanie bez snu, aby można było uznać, że stanowiło przymus lub tortury, oraz że być może konieczne będzie ustanowienie takich wytycznych.

- W 2020. r. nastąpiła kulminacja niektórych wcześniejszych ustaleń Komisji w sądach. Wśród innych spraw rozstrzygniętych w sądach w 2020, r., Jackie Wilson, którego sprawę Komisja skierowała do sądu w 2015, r., był ponownie sądzony za morderstwo, po tym jak sędzia, działając na wniosek TIRC, unieważnił jego przyznanie się do winy na podstawie tego, że zostało ono wymuszone. W połowie ponownego procesu Wilsona w 2020 r., specjaliści prokuratorzy wycofali wszystkie zarzuty przeciwko Wilsonowi, po tym jak przyznali, że prokurator stanowy hrabstwa Cook skłamał na temat rozmów z nimi na temat kluczowego świadka stanowego. W sumie Komisja skierowała 34 skargi do sądu w celu dalszej rewizji sądowej w ciągu 9 lat. W trzech spośród tych spraw sąd lub sąd apelacyjny odmówił uznania przyznania się do winy, a następnie wycofał zarzuty. Czterem powodów przyznało się do tych samych lub obniżonych zarzutów w zamian za skrócenie wyroków. W przypadku kolejnych sześciorga powodów zarzuty zostały oddalone przed, w trakcie lub po przesłuchaniu w sprawie tego, czy ich zeznania zostały wymuszone. Czterem osobom sąd – po przeprowadzeniu postępowania – okręgowego utrzymał w mocy przyznanie się do winy i wyrok skazujący; część z nich złożyła apelację. Siedemnaścioro powodów oczekuje na rozprawy lub orzeczenia lub jest w trakcie przeprowadzania rozpraw dotyczących ich zeznań.
- Wykorzystano spowolnienie w biznesie w prywatnym sektorze prawnym do rekrutacji nowych partnerów pro bono. W 2020 r. duże kancelarie prawne poszukujące możliwości pracy pro bono w okresie spowolnienia gospodarczego podjęły się prowadzenia około 60 spraw na rzecz Komisji.
- Proaktywnie zmieniono przepisy administracyjne w celu skodyfikowania polityki dotyczącej konfliktu interesów w przypadku komisarzy. Chociaż komisarze już wcześniej stosowali nieformalną politykę polegającą na wycofywaniu się z rozpatrywania spraw, w których mogło dojść do konfliktu interesów, nowe przepisy administracyjne sformalizowały ten proces i dały komisarzom konkretne wytyczne, których powinni przestrzegać w przyszłości w takich przypadkach.
- Dokonano przeglądu przepisów administracyjnych w celu zwiększenia rekrutacji adwokatów do reprezentowania wnioskodawców, którzy muszą być reprezentowani przed rozpoczęciem formalnego dochodzenia TIRC w sprawie ich roszczeń. Zmiana ta ma na celu usunięcie głównego punktu krytycznego w procesie Komisji i powinna znacznie przyspieszyć postępowania w 2021 roku. Po złożeniu tych poprawek Komisja ogłosiła zaproszenie dla nowych adwokatów do reprezentowania powodów i otrzymała dziesiątki zgłoszeń. Wnioski te zostały ocenione i na przełomie listopada i grudnia zakontraktowano nowych pełnomocników dla powodów oczekujących na przedstawicielstwo prawne. Adwokaci ci zapewnią również gotowy zespół adwokatów do wyznaczenia dla innych powodów, ponieważ staje się to potrzebne i wyeliminuje problemy w znalezieniu adwokatów dla powodów.

Podczas gdy wiele zostało osiągnięte w 2020 r., opóźnione, ale prawie zakończone, wprowadzenie dodatkowego personelu i dodatkowych partnerów pro bono powinno gwałtownie zwiększyć liczbę spraw w 2021 roku. W przeciwieństwie do sędziego, któremu strony przeciwne przedstawiają materiały i fakty sprawy, TIRC musi sama uzyskać akta sądowe i policyjne, zbadać obie strony roszczenia i podjąć obiektywną decyzję. Jest ona również odpowiedzialna za obowiązek powiadamiania ofiar przestępstw, z którego to obowiązku TIRC wywiązuje się bez zarzutu, co wykazały ostatnie audyty. Krótko mówiąc, TIRC jest jednocześnie śledczym, obrońcą i oskarżycielem, sędzią i obrońcą ofiar przestępstw. Jej misją jest sprawiedliwa ocena skarg na tortury i zapewnienie, że prawa pozwanych do sprawiedliwego procesu i możliwości skorzystania z Piątej Poprawki są respektowane. Zobowiązuje się również do odrzucenia bezpodstawnych roszczeń w tych przypadkach, gdzie wyrok skazujący został wydany bez użycia wymuszonego przyznania się do winy.

Komisja nie przewiduje, aby jej prace w 2021 r. wymagały dodatkowych środków finansowych dla innych agencji.

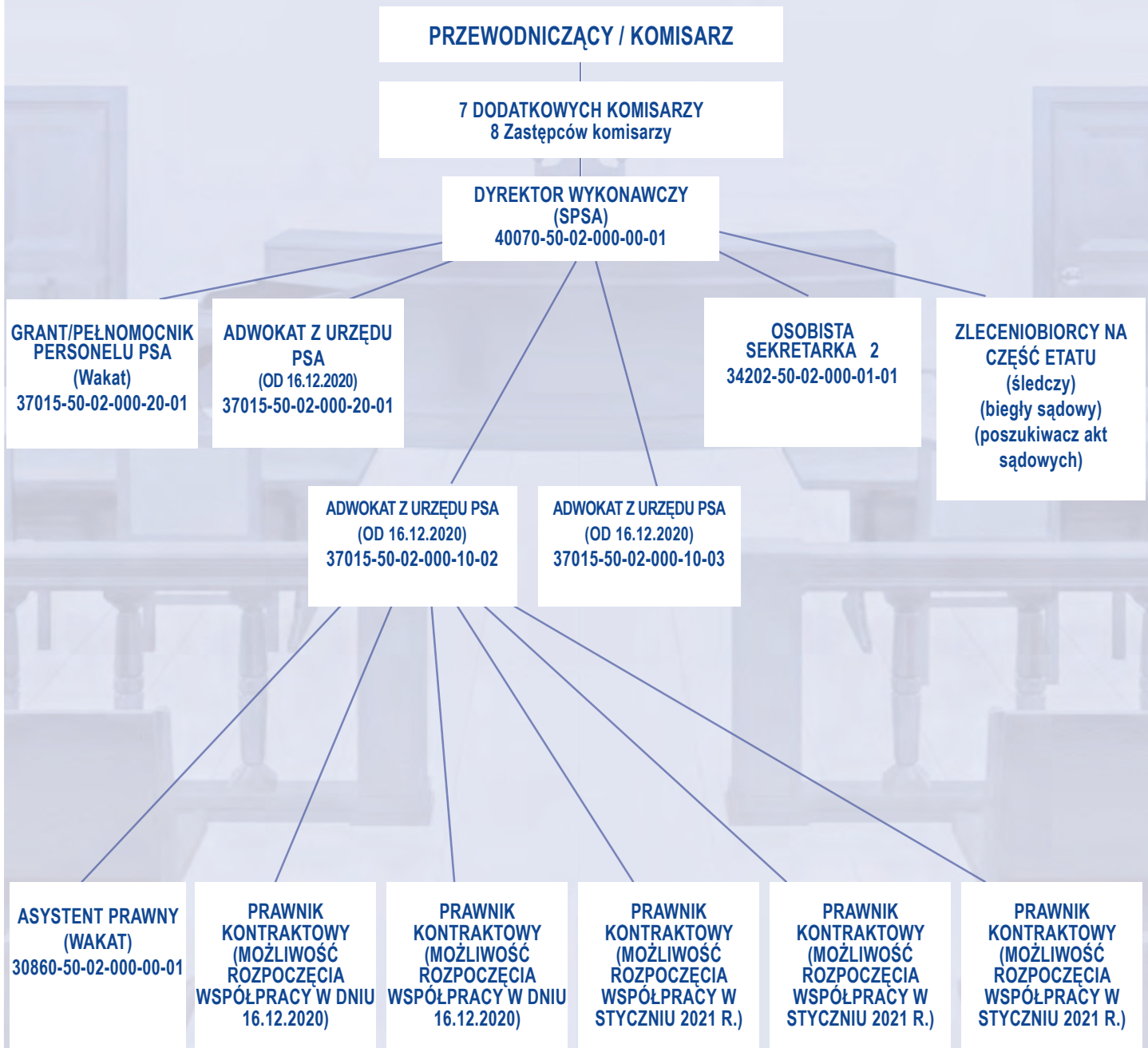
CZŁONKOWIE KOMISJI ŚLEDZCZEJ DS. TORTUR I POMOCY OFIAROM TORTUR W STANIE ILLINOIS

Stanowiska komisarzy[°] (775 ILCS 40/20)	Stanowisko urzędnicze do obsadzenia
Sędzia Sądu Okręgowego w stanie spoczynku	(wakat)
Były Prokurator Generalny	Barry Miller ⁺
Profesor Szkoły Prawa	Robert Loeb [◊]
Praktykujący adwokat obrony karej	Steven Miller ^{◊∞}
Członek społeczeństwa	Stephen Thurston [◊]
Członek społeczeństwa	Marilyn Baldwin [◊]
Członek społeczeństwa	Tim Touhy [◊]
Były obrońca publiczny	Jim Mullenix [◊]

Stanowiska zastępców komisarzy	Stanowisko urzędnicze do obsadzenia
Sędzia Sądu Okręgowego w stanie spoczynku	Kathleen Pantle ⁺
Były Prokurator Generalny	(wakat)
Profesor Szkoły Prawa	Craig Futterman [◊]
Praktykujący adwokat obrony karej	(wakat)
Członek społeczeństwa	Autry Phillips [◊]
Członek społeczeństwa	(wakat)
Członek społeczeństwa	(wakat)
Były obrońca publiczny	(wakat)

[°] Żaden z komisarzy nie pobiera wynagrodzenia, ⁺ Komisarz oczekujący na potwierdzenie przez Senat, [◊] Komisarz pełniący obowiązki po wygaśnięciu mandatu, [∞] Komisarz Steven Miller złożył rezygnację 9 grudnia 2020 roku.

SCHEMAT ORGANIZACYJNY KOMISJI ŚLEDCZEJ DS. TORTUR W STANIE ILLINOIS

**JESTEŚMY TU, ABY CI SŁUŻYĆ. SKONTAKTUJ SIĘ Z NAMI W
KAŻDEJ CHWILI.**

KOMISJA PRAW CZŁOWIEKA STANU ILLINOIS

James R. Thompson Center
100 West Randolph Street, Suite 5-100
Chicago, IL 60601
Tel: (312) 814-6269
Fax: (312) 814-6517

LUB

KOMISJA PRAW CZŁOWIEKA STANU ILLINOIS

1000 E. Converse, Suite 1232N
Springfield, IL 62702
Tel. (217) 785-4350
Fax (217) 524-4877
Strona internetowa (www.illinois.gov/hrc)

2020

James A. Ferg-Cadima, pełniący obowiązki przewodniczącego
Tracey B. Fleming, dyrektor wykonawczy

WYDRUKOWANE PRZEZ WŁADZE STANU ILLINOIS

GRUDZIEŃ 2020 R.

12/20 . web

IOCI 21-0174-P (Polski)

